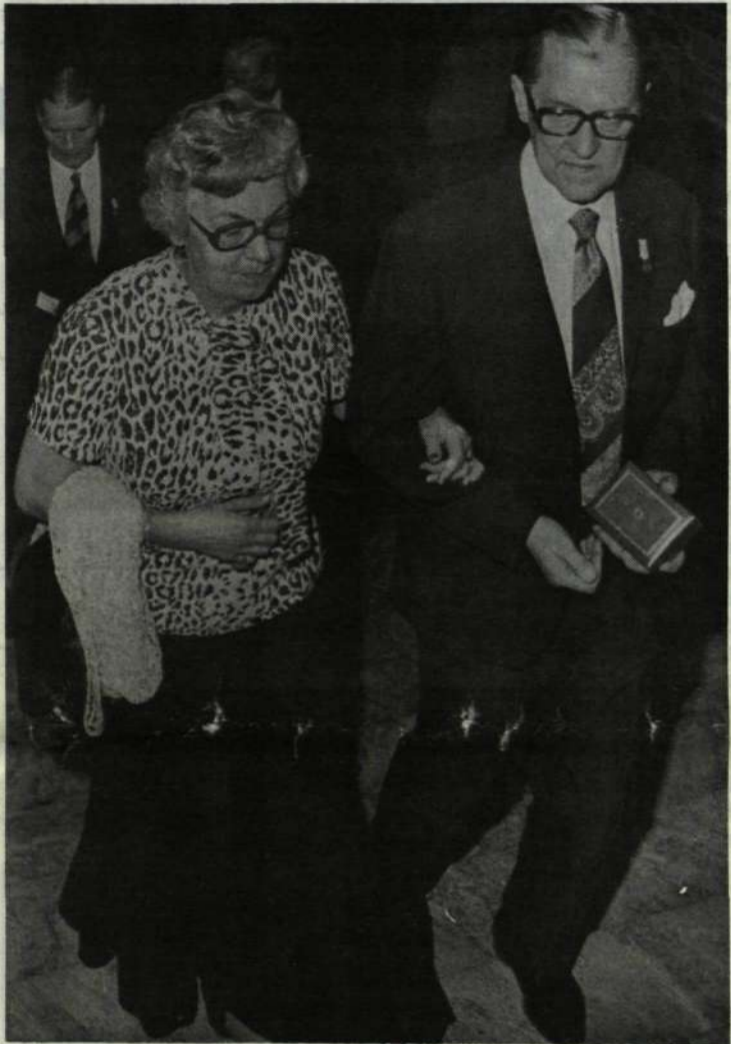

Kontakten

PERSONALTIDNING FÖR LM ERICSSON MED DOTTERBOLAG

Nr 1 • Januari • 1975

Poetisk guldfest

Vid LME:s Guldfest 1974 i Stockholms Stadshus hölls de två huvudtal ena unikt nog på vers. Båda talen återges i sin helhet på sidorna 8 och 9, där det också finns ett utförligt bildreportage från festen.

På bilden ovan ses närmast kameran LMS-aren Martin Sandqvist med fru

på väg upp för Blå Hallens trappa till festmåltiden i Gyllene Salen.

Vid bronsplakettmiddagen i en av LME:s huvudanläggnings matsalar hölls plaketörernas tacktal för första gången av en kvinna. Även det får anses som historiskt. Bildreportage från middagen på sidan 11.

LME:s databank-hot mot integriteten?

Många människor känner stor oro för att den personliga integriteten kränks genom att uppgifter om dem själva bearbetas och lagras med hjälp av data. Som skydd mot ett otillbörligt in-

trång i den personliga integriteten tillkom datalagen den 1 juli 1974.

LME samlar sedan några år tillbaka in en hel del uppgifter som berör de enskilda medarbetarna för databear-

betning. KONTAKTEN finner det därför angeläget att närmare redogöra för datalagen och om vad slags information bolaget samlar in.

Se sidorna 6 och 7.

ELLEMTEL invigt

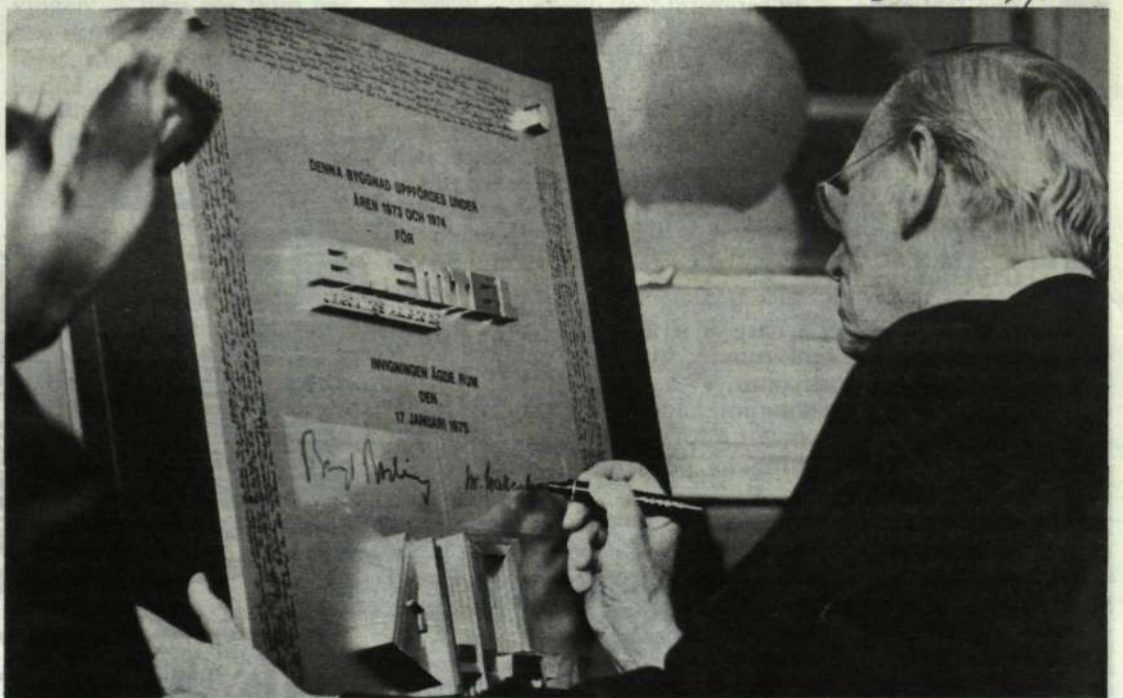
Fredagen den 17 januari 1975 tog det av LM Ericsson och televerket gemensamt ägda ELLEMTEL Utvecklings AB sin nya kontors- och laboratorieanläggning i Älvsjö, utanför Stockholm, i bruk.

I öppningsceremonin deltog bl a kommunikationsminister Bengt Norling, LM

Ericssons styrelseordförande teknologie dr Marcus Wallenberg, representanter för televerkets och LM Ericssons ledning, generaldirektör Bertil Bjurell och LM Ericssons VD Björn Lundvall, samt omkring 400 ELLEMTEL-anställda och deras VD Erik Eriksen.

På bilden nedan ses Marcus Wallenberg skriva sitt namn på en minnestavla där för övrigt även samtliga anställda vid ELLEMTEL skrivit sina namn.

KONTAKTEN återkommer i nästa nummer med en utförlig presentation av ELLEMTEL:s nya anläggning. 601859/1

Motionera på arbetstid

Se sid 3

Ökad öppenhet i information

Växande krav på bättre information om vår verksamhet har under de senaste åren resulterat i en utbyggnad av bolagets informationsresurser och därmed i ett ökat utbud av information. Sammanfattningsvis kan man konstatera att utvecklingen gått mot större öppenhet i informationsgivningen, en förutsättning för meningsfullt samråd inom företaget.

Det är många olika kategorier inom företaget och i företagets omvärld som idag önskar — och som också får — information om vår verksamhet. Myndigheter och samhälle är exempel på sådana kategorier. Kunder och potentiella kunder en annan. Och våra över 120 000 aktieägare har självfallet berättigade krav på god information om det företag som de tillsammans äger. Liksom naturligtvis de finansiella institutioner som förser oss med kapital och som förmedlar köp och försäljning av aktier i bolaget. Massmedia visar ständigt större nyfikenhet när det gäller vår verksamhet och måste få ett korrekt informationsunderlag om denna.

Men den kanske viktigaste målgruppen för vår informationsverksamhet är våra många medarbetare, både i Sverige och utomlands. Vi har under senare år gjort en ganska betydande satsning på vår interninformation och denna satsning har delvis styrts av de önskemål om information, informationsmängd och informationsmedia som personalen i Sverige framförde i SIFO:s attitydundersökning inom företaget.

Vår grundinställning till den interna informationen präglas av insikten om att väl informerade medarbetare har högre motivation och utför ett bättre arbete än illa informerade medarbetare. Vår strävan på informationsidan måste följaktligen vara att så väl som möjligt söka tillgodose samtliga LME-anställdas behov av information om såväl arbetsplats och arbetsuppgifter som om företaget.

Information om arbetsplats och arbetsuppgifter sker vanligen tjänstevägen och förmedlas normalt via chef och arbetsledare.

Den utgör en mycket viktig del — kanske den viktigaste — av interninformationen.

Företagsinformationen är av mer allmän karaktär och dess uppgift är att ge medarbetare bästa möjliga kunskaper om företaget och dess verksamhet. Den kan omfatta information om företagets ekonomiska läge, beslut om nya investeringar, nya produkter eller företagsorganisationen. Den förmedlas huvudsakligen centralt genom Direktionsavdelningen för information (HF/Db).

När det gäller den interna informationen har vi under senare år strävat inte bara att ge mer omfattande, snabbare och mer öppen information. Vi har också försökt hitta nya informationskanaler. V-BLADET, som utges som ett informationsorgan för huvudanläggningens personal inom

verkstadssidan, är ett exempel. De olika lokalbladen på landsortsfabrikerna är ett annat. NÄMND-NYTT, RAPPORT (ett nytt frekvent organ för LME-anställda i stockholmsområdet) och KONTAKTEN, som du nu håller i handen, är andra exempel. Liksom stillfilm och trycksaker med olika informationsbudskap.

Visst är ökad information om det företag vi alla arbetar i önskvärd och nödvändig. Men ett ökat informationsutbud kan också ha avigsidor. Överinformation är en sådan. För mycket information skapar likgiltighet hos mottagarna och både informationsinriktning, informationsmängd och målgrupper måste nog balanseras.

En viss restriktivitet är också nödvändig i informationsgivningen, inte minst av konkurrensskäl. En del av den information som sprids inom företaget bör stanna inom detta, men eftersom det är omöjligt att eliminera alla "läckor" tvingas man ofta att avstå från att sprida viss information. Detta får inte uppfattas som informationsovillighet från företagets sida — utan en omsorg om företagets bästa i samtliga LME-medarbetares intresse.

Ett aktuellt exempel på en sådan "läcka" var nyheten om LME:s stora investeringspaket för Sverige. Bara någon dag efter det att information om detta paket givits internt inom företaget hade nyheten spritts till massmedia, vilket bl a resulterade i ett stort uppslaget och delvis vilseledande inslag i TV 2:s "Rapport". Och detta långt innan investeringsansökan inlämnats till regeringen. Alltför tidig information kan således få mindre önskvärda konsekvenser för bolaget.

Nackdelarna med öppenhet i informationsgivningen är dock normalt inte så stora att de bör få oss att avvika från den inslagna vägen mot förbättrad företagsinformation till alla som arbetar inom LME. Vi fortsätter att satsa på snabbare och fördjupad information i förvisningen om att en sådan skall bidra till att göra LME till en bättre och ännu mer trivsamt arbetsplats och till fortsatt framgångsrik utveckling för företaget.

Nils Tengberg

Nils Tengberg
Informationsschef

ELL-Man

LM Ericsson fadder för storsimmaren Bengt "Ging-an" Gingsjö inför OS 76.

kontakten

Nr 1 • Januari 1975
Årgång 36

Redaktion

Jan-E Israelsson tel: 93674
Bert Ekstrand tel: 92048
Göran Hamnerz tel: 93546
Bo Seijmer tel: 92133
(Vid externa samtal — sätt 71 före ovanstående nummer)

Ansvarig utgivare

Nils Tengberg

Redaktionsråd

Lennart Stranneborn tel: 92605
Erik Sund tel: 93311
Lars Wiklund tel: 92611
Heinz Smekal tel: 92176

Redaktionsombud

BORÅS:
Georg Skoog

GRÖNDAL:
Hjördis Westberg

INGELSTA:
Karl-Ulrik Nilsson

KARLSKRONA:
Harry Nälebrand

KATRINEHOLM:
Alf Carlsson

KRISTIANSTAD:
Göran Magnusson

OSKARSHAMN:
Lars-Erik Enarsson

SÖDERHAMN:
Lars Johansson

VISBY:
Bo Andersson

ÖREBRO:
Nils Brewitz

ÖSTERSUND:
Lars Sjöbom

MÖLNDAL:
Lars-Olov Larsson

PILEÅ:
Jarl Sundqvist

LMS, BOLLMORA:
Thord Andersson

SIEVERTS KABELVERK:
Sven Mindus

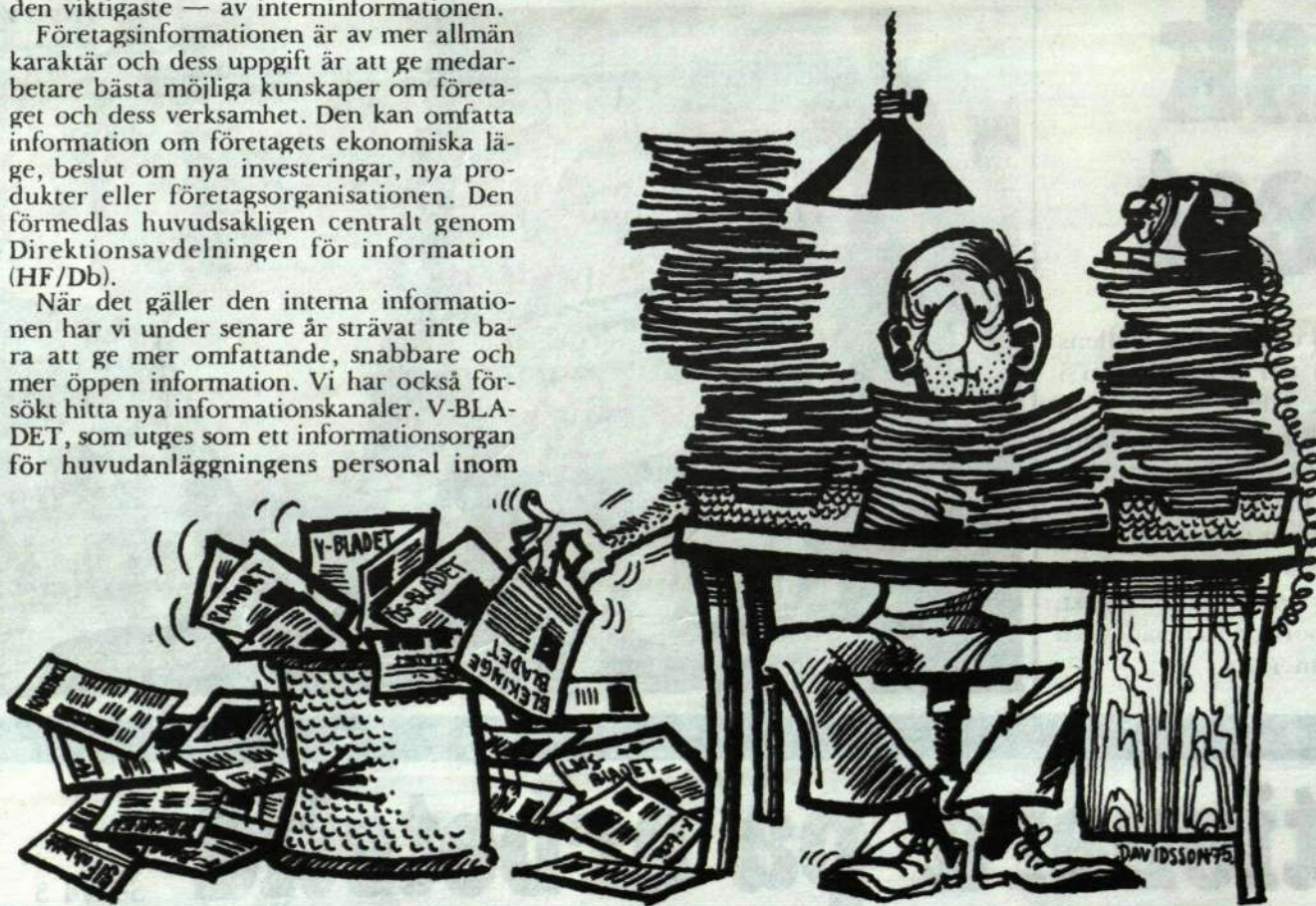
KV, ÄLVSIÖ:
Hans Nordengren

SRA:
Anders Larsson

Adress

Kontakten
Box 32073
126 11 Stockholm 32

Tryckeri AB Allehanda
Trelleborg

Det var år 1942 som pausgymnastiken infördes i vårt land av dåvarande Åtvidabergs Industrier. Men inte förrän våren 1973 kom pausgymnastiken igång i större skala inom HF—TN-området hos LM Ericsson i Stockholm. Sedan dess har emellertid intresset för dessa rörelseövningar på arbetsplatsen vuxit nästan lavinartat och nu finns det ett 40-tal ledare för pausgymnastiken på HF och TN.

Skepparn satte igång

Den, som med personalens stöd, gick i bräschen för pausgymnastiken på HF/V var förman Nils Andersson på Vt 19. Avdelningschefen Jan Norlin var med på noterna och så satte energiske Erik "Skepparn" Karlsson igång med en försöksverksamhet.

Man körde till en början med två fem-minuterspass i veckan. Nu är det varje dag och på vissa avdelningar två pass dagligen. Snart spred sig intresset till Vt 27 och till Tellusfabriken.

— På TV finns dom verkliga entusiasterna. Där har alla större avdelningar utom en pausgymnastik, berättar sjukgymnast Tove Kling på HF.

— Det fina med det allt större intresset är att det är dom anställda själva som kommit med initiativet till pausgymnastiken, som givetvis är helt frivillig, fortsätter Tove.

Motionera på arbetstid med pausgymnastik

— Det är lättare att få med kvinnorna än männen i pausgymnastiken, berättar Tove Kling. Vilket torde framgå av den här bilden där ledare för pausgymnastiken på HF—TN övar in ett nytt program.

Sjukgymnast Tove Kling (till vänster) håller i pausgymnastiken på LME/HF. Här visar hon en ny rörelse för personal som leder övningarna på de olika avdelningarna.

Vad är då pausgymnastik, eller rörelsepaus, som man säger ibland? Jo, det är en form av enklare gymnastik, som man utför på sin arbetsplats under arbetstid. Man gör det för att motverka de nackdelar som stillasittande, ofta i kombination med monotona armrörelser, kan ge. Tex muskelspänningar i nacke, axlar och rygg, cirkulationsbesvär i benen och allmän trötthet.

Ständigt nytt program

Ungefär var sjätte vecka samlar en av HF:s sjukgymnaster ett antal ledare från olika avdelningar — både verkstad och kontor — och går igenom ett nytt program.

Som hjälpmedel vid utbildningen använder sig sjukgymnasten av bandspelare och band med intalad instruktion plus rytmisk musik.

En undersökning, som gjordes för några år sedan, visar klart hur man subjektivt upplever ett ökat välbefinnande efter ett pausgymnastikpass. Och att detta har stor betydelse för arbetsanpassning och ökad produktion.

Till sist kan framhållas att pausgymnastik även förekommer hos en rad andra LME-enheter ute i landet samt hos en del av dotterbolagen.

Text: Göran Hannerz
Foto: Leif Möller

Börja dagen bättre!

Väck kroppen varsamt. Se hur katten gör, när den vaknar efter en lur. Lugnt och makligt sträcker den på sig för att mjuka upp sina leder och komma igång. Det verkar så enkelt och naturligt när katten gör det.

Borde du inte ta efter? Några enkla, mjuka sträckningar och böjningar är allt som behövs. Så här kan det gå till:

- Ligg på rygg. Sträck ut kroppen och tänj. Vrid lätt på överkroppen från sida till sida.
- Sitt upp. Dra upp benen mot hakan — sjunk tillbaka i ryggsläge och så

upp igen. Gör rörelsen några gånger.

- Ställ dig bredvid sängen. Benen lite i sär. Gör några skidstakningstag — framåt, nedåt osv.
- Lyft ena benet framåt och fatta med händerna under knät och drag benet mot kroppen — växla ben. 2—3 gånger per ben.
- Ställ dig bakom en stol. Sär på benen. Fatta tag i stolskarmen och sjunker med lätt böjda knän och sträck sedan högt upp på tå. 5 serier till att börja med.
- Ställ dig med stort av-

stånd mellan fötterna. Böj från sida till sida med lätt eftertänjning — låt huvudet "ramla ned" mot axeln. 3—5 gånger åt vardera sidan.

Det var sex enkla rörelser som du kan börja med. Sen smakar frukosten bättre. Några fler rörelser får du alldeles gratis när du bäddar sängen — men gör dom här sex uppmjukningsrörelserna först, så går det lättare att bädda också.

Vill du ge kroppen ännu mer på morgonen så kan du delta i radions gymnastikprogram MORRONPASSET, som går i program 3 med början kl 05.50 varje måndag—fredag. Då får du hjälp och stimulans av ledarens anvisningar och rytmisk musik.

Har du mer tid till förfogande eller lust att göra mera av morgonmotionen, så kan du söka dig till någon av de organiserade grupper i morgongymnastik, som finns på en del platser — mer om det vet kommunens fritidskontor.

Morgongrupper i simning börjar också bli allt vanligare — och simning är ju en mångsidig och för kroppen synnerligen "vänlig" motionsform. Den som har svårt att komma igång — och sedan hålla igång — gör klokt i att söka sig till en organiserad motionsgrupp. Då

får man stimulans till att delta regelbundet — och det är ju det som är målsättningen. En och annan har kanske skaffat sig motionscykel en gång i tiden. Varför inte plocka fram den igen och inleda dagen med en tramptur på 10—15 min om det passar dig bättre än gymnastik. Det är ett behändigt och effektivt redskap om man trivs med att sitta inomhus och cykla.

Men det finns andra sätt att Börja Dagen Bättre med motion. En morgonpromenad på 15—20 min — med eller utan hund — innan det är dags att färdas till jobbet eller börja med dagens sysslor i hemmet. För den som ska till jobbet borde det vara naturligtast att promenera dit — en bit eller hela vägen. Gå några hållplatser i början eller stig av några hållplatser för tidigt — välj det som passar bäst. Och tar du en titt på klockan varje dag för att se hur länge du har att göra, så får du en extra stimulans till att gå. Du kommer att märka att promenadtiden blir allt kortare och hur kroppen vänjer sig vid en skön morgonrutin. En morgonpromenad på 15—30 min är en härlig avkoppling inför dagens jobb — det upptäcker du snart om du bara kommer igång.

Det här var några tips om att Börja Dagen Bättre med motion. Om du inte redan är igång — på morgonen eller annan tid på dagen — så välj det alternativ du tycker verkar enklast och mest praktiskt. Besluta dig för att prova det under minst tre veckor. Gör gärna en liten notering varje dag om hur du upplever det och efter de tre veckorna gör du en summering av dina intryck och hur du känner dig. Och det skulle vara högst förvånande om du inte känner en markant förbättring. Prova på så får du känna!

Om du vill börja dagen med tung motion eller med att först bara sträcka på dig bestämmer du själv. Huvudsaken är att du motionerar som katten!

Fotnot: Motionsmaterialet har ställts till vårt förfogande av Socialstyrelsen.

Morgonmotionera!

Valde LME i stället för teaterlivet

68 år gammal, vital som en tonåring — han älskar sitt jobb än i dag, efter 50 år i tjänst, mer än allt annat.

Vi talar om Karl Hurtig, montör på LMS/RÖ/Au, som den 12 december förra året av VD P-B Jansson fick motta silverplakett för sin långa anställning vid LM Ericsson.

Började i koncernen gjorde han redan 1924, i fabriken vid Tulegatan, med att borra upp hål i de dåtida ebonithandtagen på handmikrotelefonerna. Skiftande jobb via bl a Järnvägstekniska avdelningen, där han byggde upp stativ för väx-

lingsarmarna, breddade vägen till LM Ericssons Anläggningsbolag, där han fick jobb som anläggningstekniker 1929 i det då nybildade bolaget.

— Det var det bästa som kunde hända mig, säger Hurtig. Jag höll på att hoppa

upp i himlen av glädje. Visserligen fick jag nästan börja om från början, lära skruvsorter, rördimensioner och liknande, men det här jobbet det trivdes jag verkligen med.

Och ändå, några år i början på 30-talet stod det faktiskt och vägde mellan teatern och LM Ericsson för Karl Hurtigs vidkommande. Han extraknäckte med framgång i bl a Leendets Land och Glada Änkan på Konserthuset. Det var under de svåra åren i samband med Kreuger-kraschen, då det tidvis var mycket ont om jobb.

Karl Hurtig valde emellertid LM Ericsson och det har han inte ångrat. Från hösten 1935 har det varit non-stop med jobb, säger han.

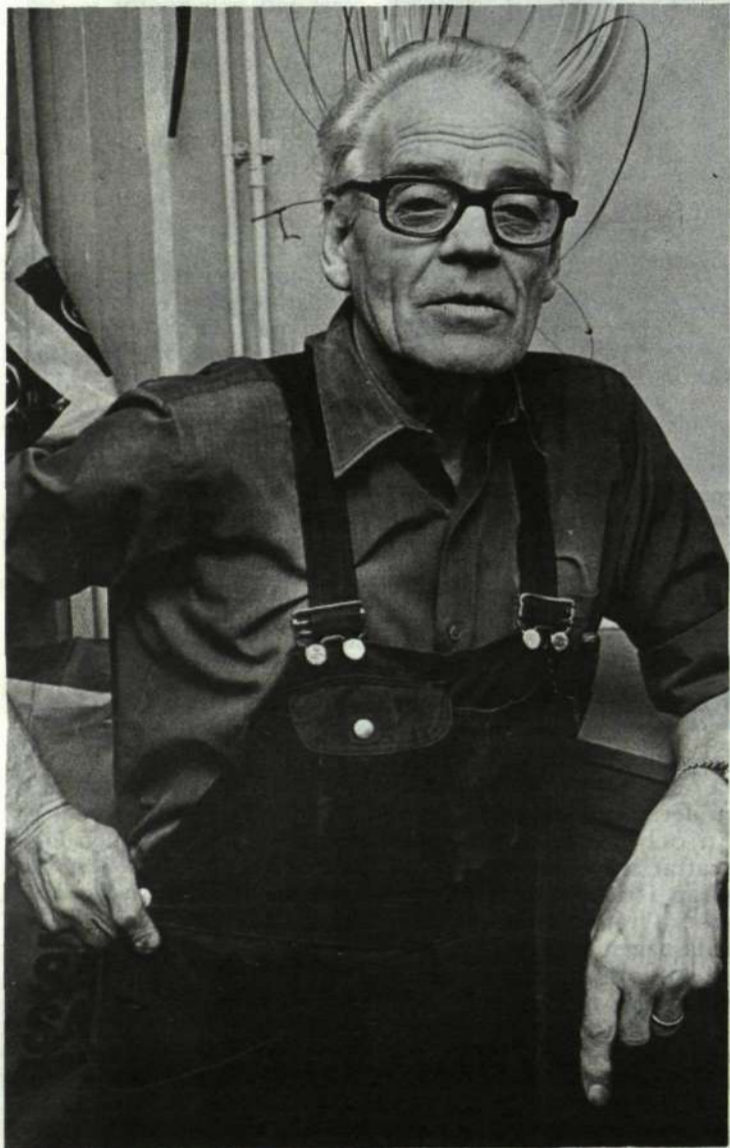
Många är de anläggningar som Karl Hurtig varit med om att installera i vårt avlånga land. Från 1935 var han två år i Malmö. 1937 kom han till Falun och gjorde installationer vid Järnvägsverkstäderna till 1938, då han åter var tillbaka i Stockholm och bl a hittade sin fru.

Under kriget hade vi mycket att göra och inkallad blev jag först 1945, berättar Hurtig. Mina uppdrag blev ofta långa. Mellan 1954 och 1959 var jag på Grängesbergbolaget. 1959 frågade man om jag ville åka till Skutskär på en månad för att undervisa några nya grabbar där. Där blev jag kvar i tre år. Sedan var jag fem år på Grängesbergbolaget igen.

1967 kom jag till SE-banken vid Sergels Torg i Stockholm och nu har jag jobbat här i sju år. Mestadels har jag sysslat med DYA-installationer.

Trots sin spänstiga stil har Karl Hurtig aldrig varit aktiv i organiserade idrottssammanhang. Desto större är och har hans engagemang på det fackliga området varit.

Tidigt aktiv medlem i Elektrikerförbundet blev han i början av 50-talet sekreterare i klubb 32 och samtidigt i Svenska Elektrikerförbundets avd 1. Ett jobb som han hade under 10 år.

Silvermannen Kart Hurtig, LMS, har aldrig ångrat att han stannade kvar vid LME och inte valde teatern i början av 30-talet. Foto: Thord Andersson, LMS.

LM Ericsson instiftar telekommunikationspris

Nästa år fyller Telefonaktiebolaget LM Ericsson 100 år. Det var 1876 som finmekanikern Lars Magnus Ericsson lade grunden till vad som skulle komma att utvecklas till ett internationellt storföretag inom telekommunikation. En av tilldragelserna i samband med hundraårsjubileet blir utdelandet av ett internationellt pris på 100 000 kronor. Detta kommer att kallas "LM Ericssons pris för betydelsefull

insats inom telekommunikationstekniken"

Vilken insats som kommer att belönas ska avgöras av en fristående prisnämnd som utses av Ingenjörsvetenskapsakademien och televerket samt professorerna inom elektroteknik vid de tekniska högskolorna i Stockholm och Göteborg och de tekniska fakulteterna vid universitetet i Lund och högskolan i Linköping.

LM Ericssons pris, vars syfte är att "främja veten-

skaplig forskning och utveckling inom telekommunikationstekniken", kommer fr o m jubileumsåret 1976 att delas ut vart tredje år. Den insats som belönas måste ha utförts eller gett resultat under de senaste tre åren.

Alla organisationer och enskilda personer verksamma inom telekommunikationstekniken kan avge förslag på pristagare. Prisnämnden måste ha förslagen senast den 1 oktober 1975.

i pension

1/12 Monteringsbiträde Marie Jerem, LME/HF/Vt 39. Anställd 1948. Brons: 1972.
14/12 Lådspikare Tage Karlsson, CL 395. Anställd 1947. Brons: 1972.
1/1 Reläjusterare Erik Burman, LME/HF/Vt 39. Anställd 1944. Guld: 1974.

Började som 15-årig volontär inom militärmusiken. Kom så småningom till Sandviken, men flyttade sedan ner till Stockholm och LME. Synnerligen musikintresserad. Spelade trombone i LM-orkestern. Gick i pension samtidigt som fru Signe.
1/1 Maskinarbetare Signe Burman, LME/HF/Vt 39. Anställd 1946. Brons: 1971.

1/1 Bänkarbetare Greta Eriksson, GV/Vt 562. Anställd 1944. Guld: 1974.

Började på Vt 30 med montering av magneter i telefoner. Kom till GV 1949 där hon sysslat med montering, kontroll och bänkarbetet.

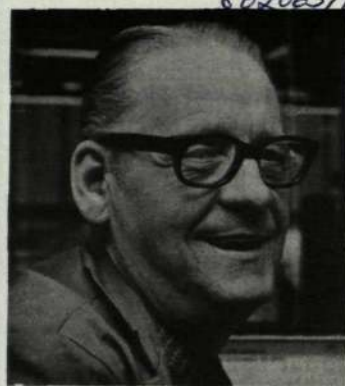
1/1 Instruktor Nils Lindberg, LME/HF/Vt 39. Anställd 1945. Brons: 1970.

1/1 Lagerarbetare Axel Westlund, CL 391. Anställd 1944. Guld: 1974.

Återfanns till en början på L 77 på HF/V och kom till Centrallagret 1968. Arbetade hela tiden i lagret. Har varit fackligt och politiskt aktiv på LM och i kommunala sammanhang.

1/2 Förman Herbert Johansson, LME/HF/Vt 11. Anställd 1927. Guld: 1968.

Efter ett år med radio-montering på SRA kom han till LME 1928 till dåvarande avdelning 01 hos den legendariske förmannen "Pariser-Anders". Jobbet bestod i att borra manganskenor till väljarmattorna. 1935 blev han uppsättare på Vt 19 och kom 1939 till krigsindustrin på Vt 21. Har varit bofast på Vt 11 sedan 1945. Blev förman 1947. Har varit kassör i både verkstadsklubben och SALF-klubben.

1/2 Verkmästare Einar Österlund, TN/Oy. Anställd 1935. Guld: 1970.

Blev verkmästare i slutet av 50-talet. Har varit sekreterare i SALF-klubben och var med och drog igång LME:s konstförening, där han varit både ordförande och vice ordförande. Målar, skulptör och tecknar på fritiden.

tack...

... för födelsedags-uppvaktning

Kullberg Stephan, X/RxC
Jansson Margit, IktC
Levang Toralf, X/Ixf
Nilsson Gunnar, X/Isg
Goos Jacques, X/Uhg
Eriksson John, X/Iti
Söderberg Runo, GVAc
Lindgren Bengt, HF/Plx

... för annan vänlighet

Lundin Iris*, VH/Fap
Weinitz Bertil*, HF/X/Kp
Lundberg Ada*, X/Cfr
Westlund Axel*, CL 391
Bergman Arne, TN/T/KtaC
Burman Signe* och Burman Eric*, HF/Vt 39
Wennerlund Frideborg*, CL/Lhe
Bergström (Boström Maud), HF/Kel och Bergström Tor-
kel
Larsson Sven*, f d X/Kgf
* I pension.

... för vänligt deltagande

vid min makes och faders, Hugo Appelgren f d HF/V/Bd, bortgång
Ingeborg Berit och Leif

vid min moders, Hilda Lucia Johansson HF/Vt 33, bortgång

Inger Klingberg

vid min sons, Bertil Svensson, TV/Vt 748, bortgång
Karin Svensson

Detektorernas uppgift är att upptäcka en eldsvåda i ett så tidigt skede som möjligt — helst redan innan den brutit ut. Ledningarna från detektorerna strålar samman i en centralutrustning där hela anläggningens funktion övervakas. När säkra tecken tyder på att en brand håller på att uppstå reagerar närmaste detektor och utlöser i centralutrustningen ljud- och ljussignaler som ger exakt besked om var i systemet brandfara föreligger. Samtidigt går också direktlarm från centralutrustningen till brandkåren.

Detektorerna är specialtränade för olika uppgifter; att reagera inför förändringar av olika slag — snabb temperaturstegring, stark värme, rökutveckling eller varierande eldsflammar. Snabbast i uppfattningen är rökdetektorer som reagerar för partiklar och gaser som frigörs vid den första ofullständiga förbränningen. Och slår larm innan eld eller kraftig rökutveckling och livshotande koloxidhalt uppstår.

För att "deckarna" ska ha de bästa förutsättningar att göra ett bra jobb är det viktigt att de placeras ut på rätt ställe. En plastfabrik ska t ex inte brandskyddas på samma sätt som ett varuhus eftersom brandriskerna inte är desamma och lokalernas utformning och de material som hanteras är helt olika.

BRANDLARM 80 — ett nytt system

LMS har nyligen lanserat ett nytt brandlarmsystem, Brandlarm 80, som är helt

När brandkåren rycker ut har deckarna larmat

Visst är rubriken något tillspetsad. Och Tyresö brandkårs uttryckning på bilden gäller bara en övning. Men att brandlarm i många fall slås av deckare är faktiskt sant.

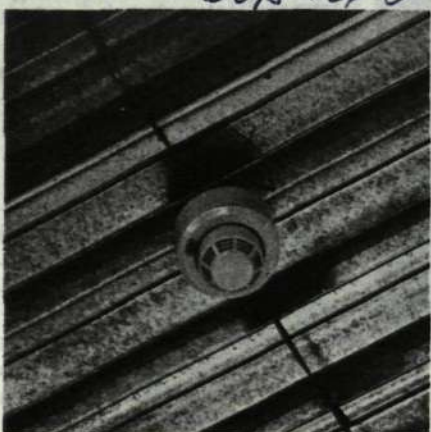
"Deckare" är nämligen den yrkesterm som larmsystemtekniker på LM Ericsson Telemateriel AB (LMS) använder för detektorer som ingår i de automatiska brandlarmsystem som dotterbolaget utvecklar och marknadsför.

Det nya brandlarmsystemets elektronikbaserade centralutrustning, placerad i varuhusets lager. Hit leder trådarna från anläggningens 70 rökdetektorer och här övervakas automatiskt hela anläggningen och sänds larm vidare till brandförsvaret. De små funktionsenheterna plockas i och ur som böcker i en bokhylla — s k byggbar moduldesign.

— Automatlarm Domusvaruhuset, medtag nyckel! Så skulle kommandot låta om det var allvar och inte bara övning för KONTAKTENS fotograf. Infällt en närbild av larmtablån som indikerar för jourhavande brandbefäl varifrån larmen kommer.

Inte gör dom mycket väsen av sig — rökdeckarna i taket (inringade), brandkårens förlängda arm. På Domus i Bollmora har det första brandlarmsystemet Brandlarm 80 installerats. Takluckan invid den vänstra detektorn öppnas automatiskt vid kraftig rökutveckling.

Text: Bo Sejmer
Foto: Bo Binette

Så här ser en av de strategiskt utplacerade rökdetektorerna ut i närbild. Andra typer av "deckare" är värmedetektorer som reagerar när temperaturen nått en viss nivå, differentialdetektorer som påverkas av snabba temperaturstegringar och flamdetektorer som ger larm när de träffas av infraröda strålar.

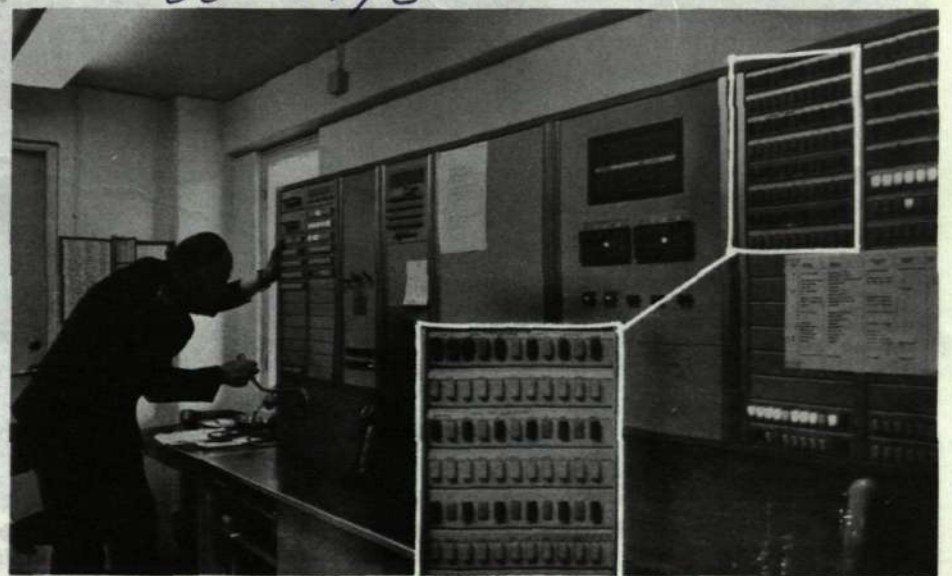
baserat på elektronik och "gör det svårare för små bränder att bli stora katastrofer". Den första anläggningen är installerad på Domusvaruhuset i Bollmora utanför Stockholm.

Med Brandlarm 80 tar även brandlarmsystemet klivet in i elektronikåldern. Dubbelblinkande lysdioder, transistorer och kretskort får ersätta glödlampor, reläer och mekaniska komponenter. Man får då säkrare funktion, större möjligheter till anpassning för olika larmbehov, tydligare indikering och enklare bevakningsarbete.

LM Ericssons erfarenhet av brandlarmteknik är fö nästan lika lång som teleteknikens hela historia — redan på 1880-talet var brandtelegrafen en viktig produkt och idag närmar sig marknadsandelen för LMS i Sverige 70 procent.

Till centralenheten i detta nya larmsystem kan förutom detektorer även olika tillsatsutrustningar anslutas, t ex en manöverenhet för att automatiskt stänga dörrar och starta utsugningsfläktar; eller en övervakningsfunktion som ger larm om en branddörr, som normalt ska vara stängd, varit öppen mer än 20 sekunder. Systemet kan också klara ett visst mått av släckningsarbetet genom att automatiskt lösa ut kolsyre-sprinklers. Och t o m hjälpa brandkåren att hitta rätt genom en anvisningstablå t ex vid infarten till ett stort fabriksområde.

För tillverkningen av Brandlarm 80 — och de flesta andra LMS-produkter — svarar LM-fabriken i Oskarshamn.

Datalagen värnar om den personliga integriteten

Folk- och bostadsräkningen 1970

Många blev djupt oroade av att uppgifter om dem själva skulle bearbetas med hjälp av data i samband med folk- och bostadsräkningen hösten 1970. Delvis p g av detta tillsattes en kommitté med uppdrag att lösa problemet automatisk databehandling (ADB) och den personliga integriteten.

Uppgifter i ett personregister kan med datateknikens hjälp utnyttjas synnerligen effektivt. Genom att bredda och fördjupa de egna personinformationerna medelst samkörning med andras personregister har nya risker uppstått för intrång i människans rätt till okränkbarhet, hennes rätt att bli lämnad ifred.

Om det gäller så ömtåliga uppgifter som t ex begångna brott, genomgångna sjukdomar, alkoholmissbruk, misslyckanden i arbets- och privatlivet så finns risk att sådana uppgifter kan utnyttjas för ändamål, som kan uppfattas som otillbörliga om de tas in i andra sammanhang än de ursprungliga, dvs för vilka de datakördes.

Kommitténs arbete resulterade i en datalag som trädde i kraft den 1 juli 1974 och inrättandet av Datainspektionen.

Tillstånd krävs

Ett personregister får inte upprättas eller föras utan tillstånd av Datainspektionen. Den ska ge tillstånd om det kan antas att anledning saknas att otillbörligt intrång uppkommer.

Vid bedömningen ska beaktas hur bred och djup informationen är. Hänsyn tas också till hur inställningen kan tänkas vara hos dem som registreras.

Då lagen inte definierar vare sig "personlig integritet" eller "otillbörligt intrång" och då dessa begrepp uppfattas väldigt olika mellan olika människor hänger bedömningarna mycket på vilken praxis som efterhand växer fram hos Datainspektionen.

"Ömtåliga" data

Det måste föreligga synnerligen starka skäl om inspektionen ska ge tillstånd att i ett privat personregister ta in bla följande "ömtåliga" uppgifter:

I datalagen av den 1 juli 1974 definieras inte begreppen personlig integritet eller otillbörligt intrång. Man säger så här: "Rätten för den enskilde att bli lämnad ifred kan aldrig vara absolut i ett samhälle, där den enskilde kräver gemenskap." Allt intrång i den personliga integriteten kan således inte förbjudas. Syftet med datalagen är att åstadkomma skydd mot otillbörligt intrång. Den enskilde får därför finna sig i att vissa uppgifter om honom matas in i offentliga men även i privata persondataregister.

Misstanke eller dom beträffande dråp, avtjänat straff, tvångs-ingripande enligt barnavårdslagen, genomgången nykterhetsvård, psykiatrisk vård, åtgärder vid asocialitet.

Praktiskt taget ges här tillstånd bara åt myndighet som enligt lag eller författning har skyldighet att föra sådana register.

I lagen står dock beträffande personregister att de får innehålla uppgift om sjukdom. Vad slags sjukdom det gäller får inte dateras utan enbart uppgift om frånvarotid p g av sjukdomen.

Stränga föreskrifter

I samband med att tillstånd ges för ett register meddelar inspektionen en hel del föreskrifter i syfte att så vitt det är möjligt förhindra risk för otillbörligt intrång i den personliga integriteten.

Inspektionen anger för vilket ändamål registret får användas, vilka personuppgif-

ter som får ingå, hur uppgifterna till personregistret ska inhämtas, vilka bearbetningar som ska göras, vilka uppgifter som får lämnas ut och till vem, hur gallring i registret ska ske och vilka säkerhetsåtgärder som bör vidtas.

Uppgifterna i ett personregister får inte lämnas ut, om man kan anta att dessa ska dataköras i strid mot lagen. Syftet är att kontrollera, att man inte genom att hämta in stora mängder uppgifter från olika register skapar nya register, som sedan används för andra ändamål än för vilka de ursprungligen lagts upp och som man har tillstånd för.

Tystnadsplikt

Vad någon till äventyrs kan få reda på om någon person i ett dataregister får inte föras vidare. Det råder alltså tystnadsplikt för t ex anställda som har hand om personaldatarestren.

För att se till att lagen följs har Datainspektionen

rätt att besöka dataanläggningar, att få tillgång till handlingar, system, programdokumentation, körjournaler, logglistor och liknande.

Inspektionen har också rätt att föranstalta om körning i vilken datamaskin som helst. Allt för att kolla att uppgifterna körs på sätt som innefattas i tillståndet.

Den här tillsynen kan innebära skärpning av föreskrifterna, om det visar sig att tidigare givna anvisningar inte räcker för att på bästa sätt skydda individens integritet.

Det är straffansvar för innehavare av ett dataregister om föreskrifterna i tillståndet inte följs. Straffet blir böter eller fängelse i högst 1 år. Speciellt hårt bedöms brytandet av tystnadsplikten.

Uppgiftsskyldighet

Rätten för den enskilde att bli lämnad ifred kan aldrig

Om personregister, privatliv och den nya Datalagen.

Information från Datainspektionen, DI.

Broschyren från Datainspektionen ser ut så här. Det går att rekvirera den från utgivaren som har adress, Fack, 103 60 Stockholm. Gatuadress: Tegnérgatan 22, telefon 08/22 79 80. Broschyren är kostnadsfri.

vara absolut i ett samhälle där den enskilde kräver gemenskap.

Allt intrång i den personliga integriteten kan alltså inte förbjudas. Den enskilde måste acceptera, att vissa uppgifter om honom registreras. Syftet med den nya datalagen är att åstadkomma skydd mot otillbörligt intrång i den personliga integriteten.

För att ge den enskilde individen insyn i ADB-registren har man i datalagen infört sk partsoffentlighet. Härmed avses att en registrerad får ta del av vad som rör honom själv i ett personregister. Det här är den viktiga "paragraf 10" i datalagen.

Denna rätt att erhålla utdrag ur datarestren är kostnadsfri och har redan utnyttjats av ett stort antal personer. Framförallt gäller detta de offentliga registren. Här på LME har bara ett fåtal anställda utnyttjat möjligheten att få veta, vad som finns om dem dataregistrerat. Och man har konstaterat, att 1:a sidans rubrikfråga "LME:s databank — hot mot integriteten?" kan besvaras med ett klart nej, om man accepterar tesen "rätten för den anställde att bli lämnad ifred kan aldrig vara absolut...".

Alla personuppgifter lämnas ut till den registrerade i princip inom en månad vilket anses rimligt enligt Datainspektionen.

Svaret ska vara skriftligt och utformat så att det kan förstås, dvs alla koder ska vara förklarade.

LME:s mycket stora datacentral ligger inom Tellusanläggningen och där nederst i TN 1-huset. Stommen utgörs av fyra större system av typ ICL 1904S (2), IBM 370/158 och IBM 370/145 plus ett stort antal terminaler.

Sixten Tunedal, chef för LME:s lönekontor och personaldatasystem kommenterar här företagets ADB-system för personregister (tjänstemän).

— Under hösten har våra personregister kartlagts och ansökan om att få använda dem har gjorts hos Datainspektionen, berättar Sixten Tunedal.

Då inga av våra register faller utanför ramen för vad som gäller de allmänna försättningsregler och beskrivningar som återgavs i Datainspektionens föreskrifter och anvisningar räcker det med ett sk förenklat ansökningsförfarande. Det innebär bl a en stor lättnad i form av ett betydligt minskat blankettifyllande.

Uppgifterna i LME:s personregister (se listan nedan) kommer till största delen från det stora personaldatasystemet som omfattar omkring 25.000 anställda.

Det innehåller personliga uppgifter som namn och adress, personnummer, civilstånd etc. Under "Beredskap" registreras t ex militär grad, medlemskap i lottakår, genomgången civilförsvarsutbildning o dyl.

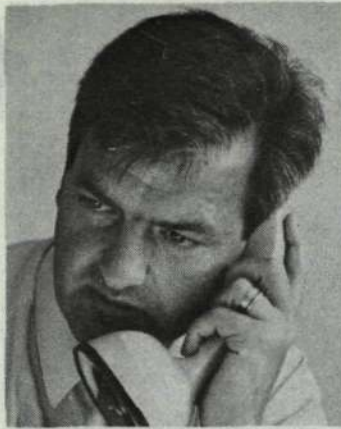
Bland anställningsdata återfinns "Anställningsform" som ger uppgift om fast anställning, vikarie el dyl. "Koncernanställningskod" gäller flyttning från ett koncernföretag till ett annat och "Avställningsdatum" t ex jobb för LM i utlandet.

Löner, arbetstid, anställningsförmåner såsom lunch, semester, sjuklön etc ingår i det stora personaldatasystemet liksom uppgifter om utbildning och examen o dyl.

Övriga uppgifter är bl a tjänsteställe, konto- och kostnadsställe, medaljår för t ex LME:s guldmedalj och utlandstjänst.

Vidare ingår information om den anställdes avdrag på Intressekontoret för t ex aktielån och uppdragsräkning. Försäkringar och skatter finns även registrerade.

För att kunna räkna ut lö-

Sixten Tunedal, PIC

nerna listas ett kalendarium som upplyser lönekontoret om antal sjukdagar, semester, tjänsteledighet etc.

Sena ankomster uppdateras och redovisas halvårsvis till resp avdelningschefer.

En hel del listor tas ut ur personregistren bl a en som benämns "Persondata 2". Den visar de två senaste månadernas kalendarium och skickas månatligen till avdelningscheferna. Dessa är informerade om den sekretess som gäller för listorna och rekommenderas returnera dem till personalavdelningen när de blivit inaktuella.

Andra listor är t ex lönelistor av ett flertal slag, sjukfrånvarostatistik, arbetstidsstatistik, kallelse till hälsokontroll, skatteuppgifter, lista över utländska medborgare, lista över ej uttagen semester, nyanställda per månad, anmälan om inträde till SPP, personalbudget, blivande pensionärer kommande år, tjänstemannalöner till SAF, kvartalsstatistik till Statistiska Centralbyrån och skatteredovisningar.

Ett exempel på hur LM genom att kombinera olika register kan skapa ett förtillfallet önskat register utgör löneredovisningsregistret. I det ingår uppgifter ur ett aktuellt personregister, uppgifter ur historieregister (en del inaktuella data överförs till ett sk historiskt register) och SAF:s lönestatistik.

Uppgifterna i LME:s personregister kommer i första

hand — som framgått av ovanstående — från det omfattande personaldatasystemet. Andra personregister som används är:

- **CI-data.** Ett register med uppgifter som rör uppdragsräkning, sparkassa, borgenslån, aktielån etc.
- **Planeringssystem.** Här återfinns uppdragsnummer för det jobb man är sysselsatt med och antalet timmar som åtgått. Divisionerna liksom vissa stora avdelningar ingår i sådana system.
- **Biblioteks- eller informationssystem.** Anställda som är med i kommittéer finns listade, artiklar som anställda skriver och kan vara av större intresse, ett fåtal anställda som visat intresse för ett visst ämnesområde.
- **Utbildningsstatistik.** Används inom avd A och visar vilka kurser anställda där gått igenom och planerar delta i.
- **Signaturlista.** Används framförallt inom X-divisionen som en enkel form av identifikation av anställda.

LM:s policy

— Viktigt är att våra persondataregister är säkert förvarade och att vi hanterar dem på ett för personalen betryggande sätt. Vi ser vårt stora ansvar här, säger bl a personaldirektör Nils Svensson apropå LM:s policy i ämnet. Han fortsätter:

— Datalagen ger oss ganska strikta regler hur vi ska bete oss. Vi anmäler självklart alla våra register och tar bort sådant som kan äventyra ett godkännande enligt det sk förenklade ansökningsförfarandet. Överhuvudtaget söker vi sköta ADB och den personliga integriteten på ett seriöst och ansvarsfullt vis.

Persondata ska inte bara vara säkert förvarade utan också hanteras ansvarsfullt.

Här ser vi framförallt vårt ansvar.

Vi har sedan länge instruktioner för hur det ska gå till när utomstående vill ha uppgifter om de anställda och det gäller inte endast dataregistrerade informationer utan också sådana som läggs upp manuellt.

Löneuppgifter lämnas givetvis ut till försäkringskassa och skattemyndighet. Telefonsvar lämnas till banker, försäkringsbolag och liknande institutioner, endast om den anställda medger detta.

För att se till att ingen obehörig får del av våra informationer ber vi vederbörande lämna skriftlig anhållan om lönebesked eller annan uppgift ur våra register eller också ber vi om telefonnummer för att kunna kontrollringa.

Förfrågningar från privatpersoner besvaras inte, utom i de fall den anställda önskar det.

Det är viktigt att skrivna bestämmelser finns på vilka personer som får ta del av persondata. Rätt att utan särskilt tillstånd (från PIC Tunedal) få ta del av innehållet i registren är ett fåtal anställda inom personalavdelningen (avd P) som har att yrkesmässigt hantera dem. För övrigt råder ju tystnadsplikt för alla som sysslar med personregister.

Beträffande hälsovården inom LME så finns läkarnas patientanteckningar ej på våra data. Det är endast statistiska uppgifter som t ex olycksfall, antal sjukdagar, sjukdomsorsak etc som uppdateras. Tidigare har hälsovårdsstatistiken varit knuten till person-

Nils Svensson, KD

nummer, men den identifikationen är numera struken.

En uppgift som kasserats rörde löneposition och betygposition. Det användes mycket sporadiskt och utnyttjades dåligt och låg på gränsen till vad man får dataregistrera enligt den nya lagen.

Några värderingar av personalen görs inte i våra fasta ADB-register och inte heller i några "ömtåliga" personliga uppgifter om de anställda hämtade från t ex olika myndigheter på databand eller i manuella register.

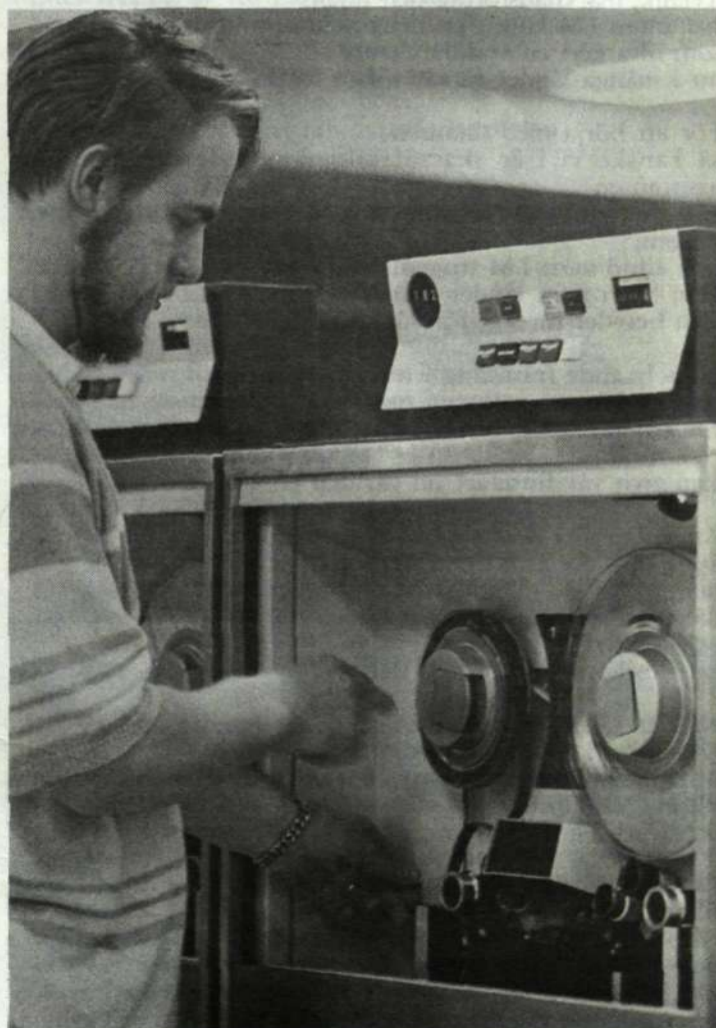
Vad som står om datalagen och dess tillämpning på det här uppslaget bygger i stort på vad som sades på SIF:s, SALF:s och CF:s gemensamma möte i november 1974 i TN:s stora matsal. Ledamoten i datainspektionen och 1:e sekr hos SIF Knut Redvall orienterade då om datalagen, personaldir Nils Svensson deklarerade LME:s policy och PIC Sixten Tunedal beskrev LME:s ADB-system för personregister.

Bend

Detta innehåller LM:s personregister

LME:s personregister för tjänstemän: namn, adress, personnummer, civilstånd, medborgarskapskod, beredskapskod, anställningsnummer, anställningsdatum, anställningsform, koncernanställningskod, avställningsdatum och orsakskod, löneform, månadslön, timlön, arvode, lönetillägg, bilersättning, löneförändring (orsak), löneutbetalningsform, checknummer, naturaförmånskoder, semesteruppgifter, övertidsuppgifter, SPP-uppgifter, utbildningskoder, examensår, befattningsnomenklatur, chefskap, chefsår, intern adress, tjänsteställe, region, stämpelur, utdelningsställe, tidkortskod, konto och kostnadsställe, medaljår, utlandstjänst, intresseavdrag, grupp-försäkringar, skatter, kalendarium, lönesummor, skatteavdragssummor, timmar svarande mot vissa lönesummor, semester-spärrar, repövning dagar, sjukdagar, trakta-menten, sena ankomster (halvårsvis).

LME:s personregister för kollektivanställda: namn, adress, medborgarskap, personnummer, kön, civilstånd, medaljkod, beredskapskod, bankkontonummer, mantalsskrivningskod, utlandstjänst, anställningsdatum, anställningsförhållanden, arbetat tid/vecka, sysselsättningskod, lönegrupp, penningfaktor-grupp, lönearter, lönebelopp, personal-kategori, kostnadsställe, Vt, förmansområde, dyrort, avtalsområde, semesterrett, anställningstid, tidkortskod, AFA-kategori, klocknummer, avgångsdatum, medeltimför-tjänst, semester inarbetat under året, ej uttag-na semesterdagar, semesterlön per dag, prel skatt och olika löner samt övertid ackumule-rad under året, övriga förmåner, semester-grundande belopp, frånvaroororsaker, trakta-menten, permitteringslön, helgdagslön, sjuk-perioder, ackordsförskött, sparbelopp, närva-rotid per kvartal och år.

LME:s persondata ligger på magnetband. Här sättes ett sådant band upp för läsning i datorn.

Högtidstalet till medaljörerna

Wilhelm Söderman

Fru Maja Nyman på LME:s ekonomiavdelning har arbetat på företaget i drygt 33 år. Om henne står det så här i en av allsångsversonerna som sjöngs på Guldmedaljfesten: "Vem kan bäst försenad reseräkning jaga fram/det kan vara svårt men Maja Nyman kan". VD Björn Lundvall är medaljutdelare.

Överst: LME i Katrineholm belönade två trojkanare, Sven Jönsson (bilden) och Nils Lindvall. "Här är nu Sven Jönsson, efter maten får han chans/visa upp sin konst i folk- och vanlig dans". "Mycket kan man höra; löpning drillar, fin triol/ om man hör Nils Lindvall smeka sin fiol". Dir Wilhelm Söderman är medaljutdelare.

"Per Hellberg tycker kanske att kusen gör sig bäst/ på Solvalla på toton som säker vinnarhäst". Per jobbar på LME:s avdelning för installation och underhåll (X/Iss) och har totalt arbetat 37 år och ett par månader på LME. VD:s fru Patricia Lundvall fäster guldmaljen på kavajuppslaget.

Bordsplaceringen under festmiddagen i Gyllene Salen studeras flitigt under väntan på att medaljutdelningen ska starta i Blå Hallen. På första radens stolar sitter från höger Gunnar Svalling (ED) med fru, Arne Stein (FD) med fru, Arne

Guldmedaljfesten i Stadshuset

Guldmedaljfesten den 11 december 1974 på Stockholms Stadshus kommer säkerligen att gå till hävderna som den där de två huvudtalarna hölls på vers. Det var styrelseledamoten — och en av årets medaljutdelare — Wilhelm Söderman som svarade för denna talet och Eric Carnell hos LME i Kanada som svarade för det andra.

Efter medaljutdelningen i Blå Hallen gick den stora trappan upp till Gyllene Salen av högtidsklädda LM-are som med förväntan väntade på en utsökt festmiddag. 1974 års huvudrätt bestod av cognacräddad hjortrygg med calvadosgelé.

Före medaljutdelningen spelade LM-orchestern under ledning av fd LM-aren Eric Malmberg från en uppbyggd estrad vid Blå Hallens trappor.

Mohlin (FD) med fru samt Fred Sundkvist (HD) med fru. Samtliga herrar tillhör LME:s direktion.

Direktör Eric Carnell, LME i Kanada, höll medaljörernas tacktal. Tidigare hade styrelseledamoten direktör Wilhelm Söderman talat till medaljörerna på vers och Carnells tal var likaledes ett snyggt rimsmide. Unikt enligt VD Lundvall att båda huvudtalarna övergav prosan för poesin. Det är fru Söderman som fäster guldmaljen i miniatyr på kavajuppslaget.

Överst: På LME:s huvudfabriks avdelning 36 — förbindning och montering — har sedan många år tillbaka fru Alice Hammarlund arbetat som skrivbiträde. Om henne skaldas: "Som fiskarna i vattnet — smidig frisk och sund/ så simmar hon var vecka — Alice Hammarlund". Tjänstetid: 35 år och 10 månader.

Med verktygskonstruktionen arbetar Karlskronafabrikens guldmaljen Gösta Larsson som har varit nära 40 år hos LME. I bordsvisan får man veta följande om honom: "Med sin hustru Brita på en morroncykeltur/ser man Gösta Larsson trampa i ur och skur".

Mohlin (FD) med fru samt Fred Sundkvist (HD) med fru. Samtliga herrar tillhör LME:s direktion.

Medaljörernas tacktal

Eric Carnell

Det var en gång — så börjar många saga som jag har här försökt att laga en brygd på vad som händer en ung man som reser till främmande länder.

Så reste vi då, 1944 i november och kom till Buenos Aires i början på december. Det var Görel och jag och vår dotter Ann och efter 36 dygn så steg vi i land.

Vi möttes på kajen av en trevlig tripplett, det var Lindeberg, Looström och Sixten Ohlstedt och många andra och Einar Krafft som sa, att på fem år dom inte haft i LM-familjen en droppe nytt blod, så dom tog emot oss som vi gick och stod.

Vi invigde en linje från La Paz till Arequipa, att det hördes så svagt kunde ingen begripa. Och linjen var dålig och vädret besvärligt — Erik Adde han skrek alldeles förfärligt. Då hörs plötsligt en röst från kontoret (inifrån) "Varför telefonerar han inte — vi har ju telefon".

Vi hade många som kom och fråga hur vi mädde, det var Valdemar Borgquist och Helge och Dodde. Med Helge vi talte om dyrtid och löner om priset på biffstek och dryckiom och bönor. Vi skulle sjunga till potatis och sill; vi sjöng "Min lilla lön, den räcker inte till", när Helge — med ögat förbannat ryter: Nu får ni sjunga nåt annat.

Efter tretton år vid La Platas stränder hände det som så ofta händer, att Ture sa — nu får du byta ditt mål och ge dig iväg till Montreal.

Och där har vi slagits om marknadsandelen och verkligen legat ordentligt i selen, om telex och ARKAR och PABXer och Per Ahlström och Erga bara växer och växer.

Vår koncern visar fina resultat, från Holger Ohlin jag tar ett citat: "De flesta av våra döttrar har stora förluster ända från väster till fjärran i öster..". Bokföringen följer matematiska lagar. Om man manipulerar som man behagar, så låter man två minustecken tillsammans falla så blir det ett plus — det vet vi ju alla."

I dag vi LME:s guldmaljen känner oss som riktiga grandseigneurer, när vi mitt bland bolagets dignitärer får smörja vårt kräs med delikatesser och dessärer.

Så låtom oss glasa då höja, och dricka för Ericsson vår, och tankarna låta vi dröja, vid allt som hänt på nära 100 år. För bolagets framtid vi dricka, för hälsa för välgång för alla och fromt med tillförsikt blicka fast stormars vägar må svalla; för flickan som dansat i takt vid vår sida, som hjälpt oss med allt uti torr och i vått, att mot japaner, tyskar och engelsmän strida och fått oss att känna att livet är gott.

* Förlit nödrimmot, men jag är från Västerås!

Karin Nilsson arbetar som skrivbiträde på Vt 565 vid LME:s Gröndalsfabrik, där hon följande 1948. Total anställningstid är 31 och ett halvt år. Visraderna om henne lyder så här: "Stugan i Torstuna, hösten den är kärt besvär/tycker Karin Nilsson, plockar svamp och bär".

Landsortsfabrikerna får alltfler medaljörer. Söderhamns disponent Uno Erling tillhörde medaljskaran med sina 38 år och åtta månader inom LME och åldern 57 år. "Man säger Uno Erling är snart museiman/han samlar prylar och helst från Hälsingland".

På Sievert Kabelverk AB:s expedition tjänstgör verkmästare Ragnar Grufman och om honom skaldas i vishäftet följande: "Men Ragnar Grufman älskar nog mera skärgårdsliv/hans båt och nya stuga är mer än tidsfördriv". I nära 37 år har han arbetet inom Ericssonkoncernen.

...mera guld

Efter medaljutdelningen togs den här bilden som visar fr v LME:s VD Björn Lundwall, provare Ingrid Sellstedt från SRA, styrelseledamoten dir Wilhelm Söderman, fru Blanche Söderman, montör Börje Eriksson från LME:s Tellusverkstad samt fru Patricia Lundwall.

Börje Eriksson har längsta tjänstetiden bland männen — och alla årets 104 medaljörer — med 40 år och 8 månader. Ingrid Sellstedt har arbetat längst bland kvinnorna med 38 år och 5 månader.

Antalet guldmedaljer som utdelats under åren 1944—1974 uppgår till 1917.

Årets yngste medaljör är skrivbiträdet Alice Hammarlund på LME:s verkstadsavdelning Vt 36 med 56 år och 9 månader. Den äldste till åldern återfinns också på HF-verkstaden. Det är experimentförbindare Carl Bengtzon på Vt 33 som är 73 och ett halvt år gammal. Se fö bilden härnunder!

Foto: Ragnar Holmqvist, Svenskt Fotoreportage
Text: Bert "Bend" Ekstrand

Ovan t v: I Sundbyberg har Kristianstadsfabriken en mindre tillverkningsenhet och där jobbar Sigvard Andersson. Han fyller snart 67 år och har arbetat något över 30 år hos Ericssonkoncernen. "Men idrottsmannen, skyddsombudet Sigvard Andersson/har minnen han, från Finland, Österrike och från Sovjet".

Ovan t h: På HF:s avdelning för prototypstillverkning för montering och provning (Vt 33) återfinns Carl Bengtzon med drygt 30 år inom LME. "En riktig musikanter, en alltid välkommen cellist/fast just i kväll så vilar han strängarna, Carl Bengtzon".

Fyra medarbetare från dotterbolaget LM Ericsson Telemateriel AB tilldelades guldmedalj under 1974. Här ses Ivar Sjöqvist som är anläggningstekniker inom bolaget och dess östra region. Om ett par månader har han varit anställd 40 år i koncernen.

Hos dotterbolaget Rifa i Bromma och inom kondensatorstillverkningen arbetar Frida Askerlund. "Och ser man någon sticka upp mot Leksand som en pil/ då är det Frida Askerlund i egen Volvobil".

Brons 74 historiskt - tacka Lucia för det

Lucia Gustafsson, 47, sekreterare på LME:s avdelning för teknik och utveckling (Dt), blev första kvinna i bronsplakettens historia som framförde "25-åringarnas" tacktal vid plakettmiddagen. Den hölls den 18 december i en av huvudanläggningens matsalar vid Telefonplan. KONTAKTEN ger omedelbart Lucia ordet:

Mina damer och herrar!
Käre LM-are!
Det har sagts mig, att Ni just nu upplever ett smått historiskt ögonblick, nämligen att en kvinna talar å plaketörernas vägnar. En kvinna som dessutom representerar den just under denna höst omdebatterade sekreterarkåren. Vad kan nu detta bero på?

Är det kanske därför, att vi står på tröskeln till det internationella kvinnoåret 1975. Ett år som många hoppas, skall ge oss samma rättigheter till utbildning och befordran — men också samma rätt som männen har — att misslyckas. Eller skall vi se det som, att kvinnan numera är en fullvärdig medlem av det stora arbetslaget som ett företag utgör.

25 år är en ganska lång tid, speciellt som kanske många med mig från början inte hade för avsikt att stanna så länge. Men det har varit fascinerande år, år av sjudande aktivitet, utveckling och framgångar. Det har varit år av hårt arbete.

Vi plaketörer har var och en på sitt håll fått vara med om att bygga ut företaget, att komma i kontakt med tekniken i alla dess former, men också att komma i kontakt med människan bakom tekniken i all hennes skröplighet men också med hennes förtjänster — och det är väl det vi speciellt vill framhålla idag.

Alla kan säkert räkna upp otaliga bevis på uppskattning, vänlighet, omtanke, kamratlighet, kort sagt allt det som i dagligt tal går under benämningen LM-andan. Tyvärr är det väl så, att mycket av denna värmande samverkan håller på att försvinna. Låt oss värna om det som finns kvar.

Den som sett filmen "Den store Gatsby" kanske

minns ett motto som framfördes där: Ge blommor åt de levande. Vi plaketörer skulle vilja ge denna blomma i form av ett uppriktigt menat tack till företaget, företagsledningen, våra chefer och sist men icke minst alla de icke nämnda men därför icke glömda medarbetare som gjort det möjligt för oss att trots arbetslöshet och företagsnedläggningar få gå till ett och samma företag och kunna blicka tillbaka på 25 innehållsrika år.

Vi vill också tacka för de konkreta bevis på uppskattning som vi erhållit i dag och som fått sin avrundning i denna gemensamma middag.

Jag ber Er alla, förena Er med mig i en skål och ett fyrfaldigt leve för Telefonaktiebolaget LM Ericsson.

Talet rev ned rungande applåder. VD Björn Lundvall reste sig spontant och föreslog att bågaren skulle höjas för Lucia Gustafsson. — Och LM-andan lever kvar, påpekade han!

Lucia är Lidingöflicka från begynnelsen, men kom som mycket liten tös till Gröndal, där hon bor än i dag och trivs med det.

Den 1 januari 1950 började LM-banan som sekreterare på det under uppbyggnad varande Materiallabbet. Mellan varven "vickade" hon på Utvecklingsavd och så småningom blev det enkelt avd U.

— Hobbies? Ja, det är först och främst resor, säger Lucia. Från Mexiko i väster till Indien i öster. Och länderna kring Medelhavet kan jag rätt så bra. Vidare historia, konst och litteratur. Jag

har haft en fransk period och en spansk och efter all teoretisk kunskap reser jag ut för att uppleva de miljöer, länder eller ämnesområden jag läst om.

Lucia vet en hel del om teknik — tekniker Christian Jacobaeus är ju hennes chef, men också om sekreterarjobbet. Hon håller i sekreterarhandboken och leder sekreterarkurser med stor energi och kunnande.

På bild 1 ses Lucia Gustafsson tillsammans med vaktmästare Albæk Jensen (HF/IV), 69 år och äldst bland de 177 plaketörerna, samt förman Alf Klatzkov på HF/Vt 02, näst yngst med sina 40 år. En månad yngre är Åke Andreasson vid Karlskronafabriken och Vt 956.

★

Bild 2. Maskinarbetare Vanja Karlsson på HF/Vt 13 och plaketör är hörselskadad. Riggare Harry Dahlgren på HF/Vt 17 tolkade vad som skedde under festen.

Bild 3. Tryckare Ingrid Åström på HF/Vt 04 tillhörde

"25-åringarna" och hon ses tillsammans med avdchefen Åke Gustafsson.

Bild 4. Fyra "globetrotters" från LME:s diravd för försäljning (Df) med fr v Olle Morander f d LM-chef i Thailand, Allan Uvhagen LM-chef i Colombia, Ragnar Hellberg LME i Frankrike samt Åke Ehnborg utredningsman på avdelning Df.

Bild 5. LME:s Gröndalsfabrik svarade för fem bronsplaketörer varav tre kunde komma till middagen. Närmast fotografen på högra bordssidan sitter Arne Wahlström (V-klubben) samt de tre "25-åringarna" Åke Hansson, Stig Nilsson och Runo Söderberg. På vänster sida återfinns SIF-ordförande Lennar Hellström, SALF-klubbens Roger Dahlström samt fabrikschefen Tore Engström.

Bild 6. Två bronsplaketörer från LM-transporten Josef Tikon (HF/Vt 24) och Alfons Haljasmäe (HF/Vt 60) med chefen Bertil Löfgren i mitten.

Text: Bert "Bend" Ekstrand
Foto: Karl-Evert Eklund

Nu över 30 000 inom Ericssonkoncernen i Sverige

Antalet anställda inom Ericssonkoncernen i Sverige uppgick vid årsskiftet 1974—75 till totalt 30 573. Av dessa var 19 714 kollektivanställda och 10 859 tjänstemän. Jämför man dessa siffror med årsskiftet 1973—74 visar de

en ökning med 2 272 personer. Då fanns det nämligen totalt 28 301 fast anställda inom den svenska delen av koncernen.

För moderbolaget var siffrorna vid årsskiftet

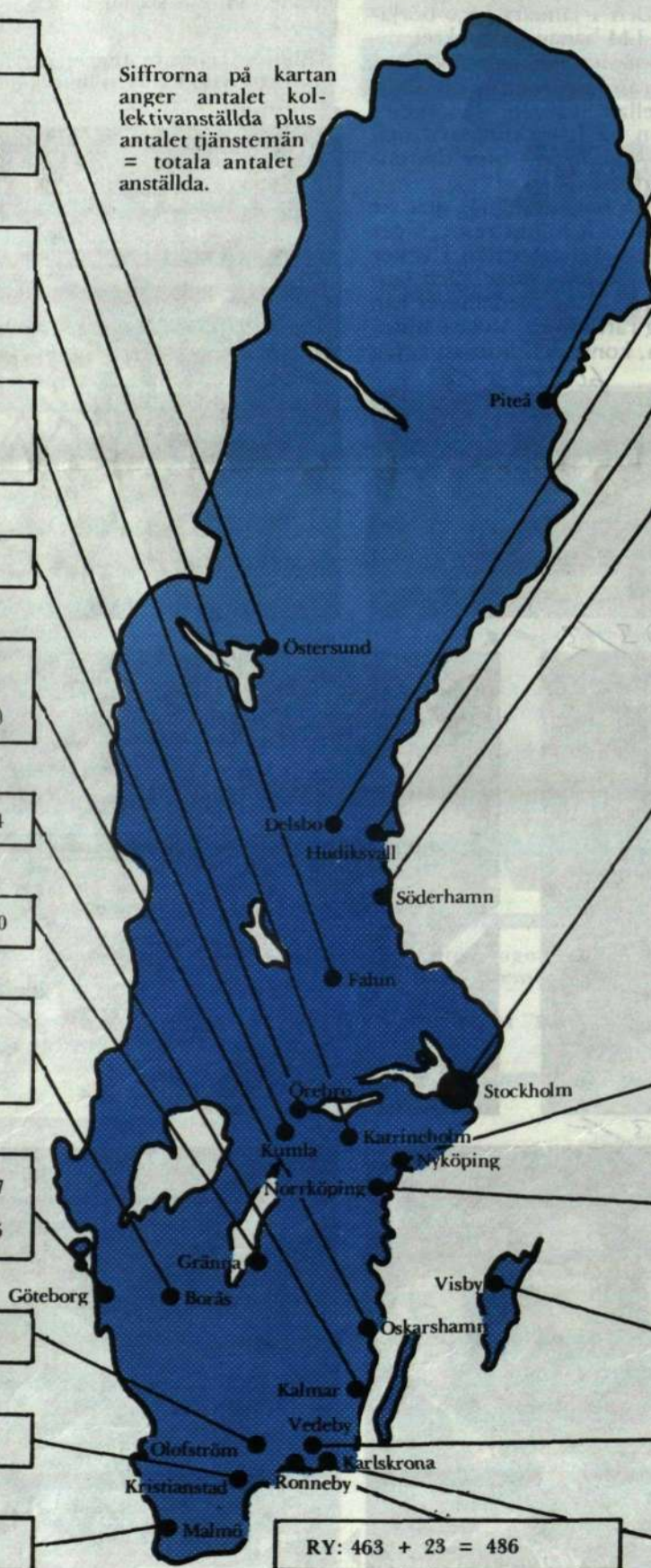
(1974—75) 16 152 kollektivanställda och 7 906 tjänstemän, totalt 24 058 personer.

Dotterbolagen hade sammanlagt 6 515 anställda fördelade på 3 562 kollektivanställda och 2 953 tjänstemän.

Liksom tidigare är det främst inom kollektivsidan som den svenska delen av koncernen vuxit, en ökning med 2 030 personer under 1974. Ökningen på tjänstemasidan var blygsam och stannade vid 242 personer.

ÖS: 725 + 102 = 827
SKV, Falun: 74 + 16 = 90
KH: 984 + 59 = 1043 KH/X/Bh: 0 + 42 = 42
ÖR: 439 + 26 = 475 LMS/RM: 91 + 43 = 134
SRA, Kumla: 451 + 73 = 524
OS: 435 + 32 = 467 LMS: 0 + 39 = 39 (Räknas in under LMS/HK)
RIF, Kalmar: 511 + 123 = 634
RIF, Gränna: 262 + 38 = 300
BS: 539 + 36 = 575 BL (G-divisionens lager): 25 + 6 = 31
X/I, Göteborg: 56 + 21 = 77 LMS/RV: 85 + 44 = 129 MÖ/MI: 440 + 765 = 1205
OM: 530 + 14 = 544
KR: 608 + 93 = 701
LMS/RS: 97 + 39 = 136

Siffrorna på kartan anger antalet kollektivanställda plus antalet tjänstemän = totala antalet anställda.

PÅ: 94 + 29 = 123
SKV, Piteå: 40 + 0 = 40

DO: 302 + 8 = 310

HL: 381 + 69 = 450

SÖ: 1095 + 190 = 1285

LME Stockholm (utom GV, TV, CL och ÄL/KV):
2405 + 5462 = 7867
TV: 474 + 159 = 633
GV: 203 + 43 = 246
CL: 167 + 26 = 193
ÄL/KV: 443 + 226 = 669
LMS/HK: 13 + 320 = 333
(inkl. 39 tjänstemän i Oskarshamn)
LMS/RÖ: 223 + 108 = 331
RIF, Stockholm: 240 + 388 = 628
RIF, Bollnäs: 383 + 86 = 469
SRA, Stockholm: 561 + 982 = 1543
SKV, Sundbyberg: 390 + 222 = 612
EUA: 0 + 385 = 385
TRX: 11 + 18 = 29
SG/KR: 19 + 2 = 21
SKV/Kabmatik, Vällingby:
20 + 20 = 40

SKV/Thorsmans, Nyköping:
110 + 48 = 158

IN: 1501 + 89 = 1590

NG: 611 + 67 = 678

VY: 1141 + 76 = 1217

VE: 223 + 8 = 231

RY: 463 + 23 = 486

KA: 1949 + 281 = 2230

officiellt

Ny teknisk kontaktman i USA

Civilingenjör Jan Aminoff, som varit LME:s kontaktman i USA, tillträdde i oktober en befattning vid Moderbolaget i Stockholm.

Till ny teknisk kontaktman, placerad vid bolagets New Yorkkontor (TEC) utsågs den 1 januari civilingenjör Christer Lundberg. Hans uppgifter kommer att vara samma som Aminoffs, dvs underlätta utbytet av teknisk information mellan USA och Ericssonkoncernen. Han ska även biträda vid upprättandet av kontakter mellan skilda organisationer i USA och Ericssonkoncernens företag.

Christer Lundberg är i de tekniska frågorna direkt underställd direktör Christian Jacobaeus (LME/TD).

Utlandstjänst inom avd X/I

Bengt Ekbladhs uppdrag i Spanien är avslutat liksom Preben Weitmans och Hjalmar Salmerts i Venezuela. Efter förberedelser i Stockholm har de påbörjat uppdrag i Brasilien.

Carlos Holmén tjänstgör sedan årsskiftet som installationschef i Indien.

Klaus Meuer reser inom kort till Algeriet som installationschef för Alger-området.

K-E Backlund, Hans Eklöf och Björn Olsbro har påbörjat uppdrag i Algeriet.

Kalevi Talonpoika har flyttat från Turkiet till Jugoslavien.

Carleric Svärd har avslutat uppdraget på Fiji och är nu på semester i Sverige.

Stig Watson har avslutat uppdraget i London.

Rättelse: Jan-Erik Andersson, Börje Lindh och Håkan Johansson tjänstgör i Oman — ej Oran — som tidigare angivits.

Belönade förslag

SVENSKA RADIO AB, STOCKHOLM: Robert Bruce (Vba) 600:—, Kent Högman (Cuah) 400:—, Jan Andersson och Bo Frykberg (As) 500:— att dela på, Olov Österberg (Vt 01) 200:—, Bert Johansson (Cuah) 200:—, Carl-Olof Rinnelius (As) 200:—, Hans Malmström (Vt 03) 150:—, Gunnar Pettersson (Vt 01) 100:—, Stein Gjertsen (Grd) 100:—, Ylva Fors (Lit) 100:—, Lillebil Eriksson (KfhHs) 100:—, Sven Karlsson (Libe) 100:—.

LANDET RUNT

Smått och gott från våra lokalombud landet runt

Mölndal

Ombud: Lars-Olov Larsson

TV som dragplåster

Vid företagsnämndens sista möte 1974 fastställdes ett stort antal förslagsbelöningar.

Under året har man haft en kampanj för förslag av skyddscharakter. Många bra förslag hade inkommit och som dragplåster hade man extrabelöningar. Det var stora svårigheter att kora de bästa skyddsförslagen, så lotten fick avgöra fördelningen av premierna. Den högsta vinsten, en TV, gick till Jean Regné (Kgu). Jan Eliasson (Vt 732) kunde hämta en transistorradio och tredjepristagaren, Lennart Sandberg (Vt 737) fick en kassetbandspelare. För Lennart var det en extra lyckad dag, eftersom han förutom bandspelaren fick 1700 kronor för två andra förslag.

Belönade förslag (forts)

SVENSKA RADIO AB, KUMLA: Tommy Carlsson (Vt 60) 625:—, Leif Boman (Vt 56) 300:—, Roland Pettersson (Vt 60) 170:—, Brita Zweiniger (Vt 58) 170:—, Tommy Strömberg (Vt 60) 80:—.

LME, STATIONSMONTAGEN: Antal Ritzls 500:—, Knut Wahlström 250:—, Rolf Langwall 250:—.

AB RIFA, GRÄNNA: Jörgen Hegstrand, två förslag belönade; det ena på 400:— + sked och det andra på

300:— + sked, Hans Aldén 250:— + sked, Anti Santala och Roland Gustafsson 250:— vardera samt varsin sked, Tretoslava Dvorakova 200:— + sked, Eva Ingekvist 50:— + sked, Ingegerd Lindqvist 50:— + sked.

LME, KARLSKRONA: Sven-Oskar Svensson (Vt 61) 3 500:—, Leif Hansson (Vt 24) 150:—, Börje Karlsson (Vt 58) 350:—, Gunnar Rylander (Vt 62) 200:—, Sven-Åke Johansson (Vt 62) 200:—, Werner Flygare, (Vt 56) 750:— och Göte Pettersson (Vt 83) 500:—.

Toner från Karlskrona

Den 12 november 1974 radiodebuterade KA-orkestern i programmet "Bara på kul". För inspelningen svarade teamet Wolmar Sandell och Rune Hallberg vid Sveriges Radio i Malmö.

KA-orkestern, som består av elva man, är bara ett år gammal, men medlemmarna har betydligt längre erfarenhet bakom sig. Ett par har tillhört Flottans musikkår i Karlskrona, andra har tidigare spelat i kommunala musiksällskap och kårer. Ett par f.d "proffs" ingår också. Sivert Forsberg, som spelar klarinett, alttenor- och barytonsaxofon samt elgitarr, har tidigare varit medlem i Leif Kronlunds och Charles Redlands storband. Trumpetaren Janos Hittner kommer från Ungern och har en fyraårig utbildning vid Konservatoriet i Budapest. Han har spelat i storband i Tyskland tidigare. Dirigenten, Björn Landenstad har, för-

utom Flottans musikkår, bl a tillhört Scania-Vabis 40-mannaorkester i Södertälje.

Orkestern, som är av salongsorkestertyp, spelar lättare underhållningsmusik. Ur orkestern plockar man ibland ut en kvartett, det s k B-laget med jazzmusik som specialitet. Lunchkonserter ges ibland i KA:s personalmatsal och då brukar man som uppskattat inslag ha någon gästsolist, d v s någon som inte tillhör orkestern.

Kravet är bara att alla ska vara LME-anställda.

På bilden syns från vänster: dirigenten Björn Landenstad (kontrabas), Gustav Schedin (valthorn), Anders Olsson (trummor), Lars-Göran Ekwurtzel (trombon), Janos Hittner (trumpet), Sivert Forsberg (klarinet), Jan Waldén (piano), Gunnar Simonsson (1:a fiol), Hubert Kaindlstorfer (2:a fiol) och Sverker Lindeberg (2:a fiol).

En klocka för ett namn

Erimark, Erilock, Erimeter, Erimark, Eriserve, Timeric, Timeaut, Timeprinter, Eri-flex, Flexus, Lakejen, Stampen, Snigeln, Eristress, Dunderklumpen, Dunk för mej.

Vad är nu det här för en massa underliga namn?

Jo, det är namnförslag på en stämpelklocka i en tävling som utlysts av LMS. Närmare 200 LMS-are och andra personer ställde upp i namnförslagstävlingen. Många hade lämnat in ett 30-tal olika förslag (hur dom nu bara orkade det) så totalt hade juryn omkring 450 förslag att vrida och vända på.

När juryn, som bestod av Åke Bergquist, Lena Forsberg, Ernst Höglund och Lennart Larsson slog ihop sina kloka huvuden, kom man fram till att MARKOMAT skulle stämpeluret heta. Juryn ansåg att det var ett bra säljande namn. (Vi får

hoppas det iallafall. Reds. ann.)

Och vem kom nu med det här förslaget?

Jo, det gjorde Lage Sjöberg som är personalchef vid LMS. Som tack och pris fick han en klocka, dock inget stämpelur, utan en klocka som hänger på väggen.

Nu går alla på LMS och hoppas att man ska få flextid eftersom stämpeluret fått ett så bra namn.

På bilden syns från vänster Olle Lantz (som skulle varit med i juryn, men ersattes av Ernst Höglund på grund av sjukdom), Lena Forsberg och den lycklige vinnaren Lage Sjöberg.

Oskarshamn

Ombud: Lars-Erik Enarsson

Några små "bravader"

Fabrikschefen Bertil Nordström har tillsammans med sina medarbetare Nils-Erik Johansson, Arne Kjell, Staffan Lindström och Stig Stjärnquist gjort en 3-milapromenad genom den underköna vandringsleden "Ostkustleden" i trakten av Oskarshamn. Inte nog med att man klarade promenaden — man överlevde också en kylig natt i det fria vid en lägereld, vilket får betraktas bra gjort av en samling "kontorsslavar".

Gunnar Holgersson på Vb har tillsammans med ett par andra LM-are varit ute på storfiske i de fiskrika vattnen utanför Oskarshamn. Bland de ca 50 torskar man fick fanns en bamsing på 15 kilo. Litet retfullt för ett lokalombud, som trots många och ihärdiga försök stannat vid 1-kilostorskar.

Borås

Ombud: George Skoog

Bättre bankservice

Från och med årsskiftet kommer utbetalning av de kollektivanställdas löner vid Boråsfabriken att ske genom PK-bankens försorg. Överflyttningen från Handelsbanken till PK-banken har skett på begäran av Verkstadsklubben som genom detta vill ge sina medlemmar en bättre service.

Läkarstationen i Borås kommer från mitten av februari att ha en sjukgymnast anställd på deltid. Lennart Fredriksson heter han.

LME RONNEBY: Gunnar Malm (Vt 72) 200:—, Wimar Abrahamsson (Vt 39) 300:—, Leif Johannesson (Vt 89) 200:—, Lennart Andersson (Vt 89) 200:—.

LME OLOFSTRÖM: Kurt Hallberg (Vt 79) 400:—, Christer Olsson (Vt 76) 400:—, Bengt Beijmar (Vt 87) 475:—, Åke Mattisson (Vt 87) 125:—, Uno Johansson (Vt 37) 200:— och Helga Bodinger (Vt 79) 200:—.

Nya lönegränser för tjänstemännen

SAF och tjänstemannaorga-

nisationerna har träffat överenskommelse om nya lönegränser.

De nya beloppen avser löneläget den 31 december 1974 och gäller för bestämmandet av semesterns längd, övertidsersättning, uppsägningstid och undantagande från arbetstidsavtalet fr o m den 1 januari 1975.

De nya lönegränserna är följande:

1. Semester (§ 3 mom 2:1)

27 dagars semester, 5 570 kr/månad

30 dagars semester, 8 585 kr/månad

33 dagars semester, 11 780 kr/månad.

2. Övertid (§ 5)

mom 1:1 6 015 kr/månad

mom 1:2 3 710 kr/månad

3. Arbetstid (arbetstidsavtalet § 2 b) 8 585 kr/månad

Lönegränserna är desamma för män och kvinnor.

Med månadslönen enligt ovan betraktas den fasta kontanta lönen plus eventuella naturaförmåner i form av kost eller bostad värderade enligt källskattetabellen. Värdet av fri lunch 1974 var 120 kr.

sport

Telefonbowling inom

Telekabeldivisionen
En ny intressant variant av bowling utspelades för en tid sedan inom Telekabeldivisionen. Då gick nämligen en telefonmatch mellan Älvsjö—Hudiksvall—Piteå.

Lagen befann sig på sina respektive hemorter och all nödvändig kontakt skedde per telefon.

Lagen hade följande sammansättning:

PÅ: Rolf Sundqvist, Cato Hansen, Kenth Nilsson och Rolf Lundgren (utsedd som reserv eftersom Rolf Sundqvist var skadad).

HL: Helge Buska, Ruth Buska, Lars Olovsson och Siv Edvardsson. (Helge Buska hade tävlingens bästa individuella resultat med 7,58 p).

ÄL: Lage Torgilsson, Ragnar Andersson, Anders Ehd och Bill Westin.

HL vann drabbningen med 2766 p, ÄL kom tvåa med 2692 p och sist blev PÅ med 2515 p.

PITEÅ-LAGET

Stående fr v: Cato Hansen, Rolf Lundgren och Kenth Nilsson. Knästående fr v: Rolf Sundqvist och Erik Sandlund.

ÄLVSJÖ-LAGET

Från v: Anders Edh, Bill Westin, Lage Torgilsson och Ragnar Andersson.

HUDIKSVALLS-LAGET

Från v: Helge Buska, Rut Buska, Siv Edvardsson och Lars Olovsson.

Gingan laddar upp -för Vasaloppet

LM Ericssons olympiska fadderbarn, simmaren Bengt Gingsjö, kommer att gå in för kortare distanser i framtiden, 200 m och 400 m. Tidigare satsade han hårt på 1 500 m fritt. Inför de olympiska sommarspelen i Montreal i Kanada 1976 tänker han inte vara övertränad, som han var vid OS 1972 i München. Bengt Gingsjö är mycket glad över att han kommit med i den ekonomiska satsning som satts i verket av Sveriges Olympiska Kommitté (SOK) och som betyder att han erhåller 15 000 kronor indirekt från LM Ericsson för vart och ett av åren 1974, 1975 och 1976.

— Pengarna från SOK och LM betyder att jag nu kan ta ett halvtidsjobb och samtidigt ha möjlighet att träna varje dag, kanske t o m två gånger per dag om det kniper, berättar "Gingan".

Många av våra svenska storsimmare ställde på skoj upp i motionstävlingen Lidingsöppet. Det skulle Bengt Gingsjö också ha gjort men hindrades på grund av en muskelskada i ryggen. Närmast siktar Bengt nu på att starta i Vasaloppet. Han har slagit vad med en kompis om att "komma i mål".

Vad vet då "vårt olympiska fadderbarn" om LME? Jo, att LME i Mölndal bl a gör radarutrustning till flygplanet Viggen och att LME tillverkar telefoner.

Vad beträffar träningen så anser Bengt Gingsjö, att det inte är så viktigt med kvantiteten — det är kvaliteten som måste komma i första hand. Trots att det ofta är ont om snö i Göteborgstrakten är han medveten om att skidåkning är bra för armträningen — på sätt och vis samma rörelser och muskler som man är beroende av

Sent om sider får vi här ta del av resultaten av fjolårets två stora golfevenemang i LM-regi. — Eriksson Golfers World Campship och det helsvenska koncernmästerskapet.

Tyvärr har sportred inte fått in några mera detaljerade och intressanta uppgifter om eagles' albatrossar och birdies i samband med tävlingarna.

Ericssons världsmästerskap går till så att respektive deltagare spelar på sin hemmabana och sänder in resultat korten till LME:s golfklubb på HF i Stockholm.

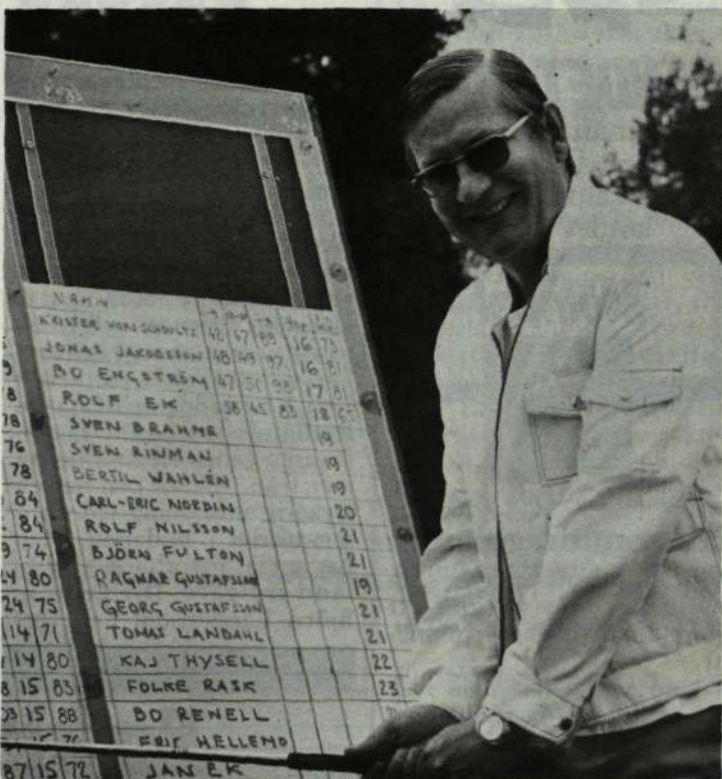
VM-titeln vanns av australiensaren John Handley medan KCM-kronan erövrades av Rolf Ek på T-divisionen i Stockholm.

Resultat "världsmästerskapen": 1) Johan Handley EPA, Australien, -6, 2) Allan Uvhagen, EDC, Colombia, -5, 3) Thomas Monssen, ITS/Spanien, -3, 4) Per Rockström, HF/DkU, -3, 5) Olof Billström, SRA/UK, -3, 6) Stig Johansson, CEV, Venezuela, -1, 7) Lennart Rosell, HF/X/LevC, -1, 8) Bertil Wahlén, BO/LMS/1a, -1, 9) Roland Fisk, TMK, Malaysia, -1, 10) Eric Hellemo, HF/K 13, -1.

LM-golfen 1974

Resultat KCM (spelades i Saltsjöbaden*): 1) Rolf Ek, TN/T/Fea, 65, 2) Bertil Wahlén, BO/LMS, 69, 3) Carl-Eric Nordin, HF/Drr, 70, 4) Georg Gustafsson, pensionär, 70, 5) Ingvar

Georgii, HF/X/YraC, 71, 6) Per Ahlström, BO/GC, 71, 7) Dick Bjurhäll, SRA/Cub, 72, 8) Rune Sundhe, TN/T/KrLC, 72, 9) Krister von Schoultz, TN/Af, 73, 10) Folke Rask, Rifa/Kalmar, 73.

Glad golfare vid scoretavlan på Saltsjöbadens Golf Club, koncernmästare Rolf Ek, TN/T/Fea. KCM hade lockat 39 LM-are och Rolf Ek vann med tämligen bred marginal.

KONCERN-MÄSTERSKAP 1975

LME-företagens Idrottsförbund har spikat följande KCM-evenemang för 1975:

- Skidor, 15—16 febr, arrangör Delsbo.
- Korphockey, 22—23 febr, arrangör HF/Stockholm.
- Volleyboll, 8—9 mars, arrangör Söderhamn.

• Fotboll, 14—15 juni, arrangör Kristianstad.

• Fri idrott, 16 augusti, arrangör Olofström.

• Tennis, 23—24 augusti, arrangör Bollmora på HF:s banor.

Vidare har man beslutat att inför 1975 upphöra med Stora Poängtävlingen, Poängtävlingen i friidrott samt jippt "Ut och rör på Dig Svensson".

Visby vann sista "Svensson"

Resultat av motionstävlingen "Ut och rör på Dig Svensson" 1974:

- 1) Visby 35 724 poäng
- 2) Söderhamn 22 468
- 3) SRA/Stockholm 16 137
- 4) Karlskrona 10 318
- 5) Mölndal 9 312
- 6) HF 4 191
- 7) Örebro 1 535
- 8) Bollmora 1 476

som storsimmare. Dessutom kör han givetvis med styrke-träning.

Göteborgare som han är sticker han emellan med litet vattenpolo i S 02:s B-lag. — Det saknas ofta spelare i B-laget och då ställer han gärna upp och spelar.

Om Bengt inte blivit simmare, skulle han mycket väl ha kunnat tänka sej att bli ishockeyspelare. Västra Frö-

lunda hade väl då kanske legat närmast till hands.

Som så många andra svenska elitidrottsmän har Bengt pluggat och tränat i USA. Närmare bestämt i 2,5 år för att bli gymnastiklärare. Väl hemkommen från Amerika har han dock fått andra planer för sin framtid och ämnar inte fullfölja denna examen i Sverige.

Bengt Gingsjö började tävlingssimma vid sju års ålder

1959 och två år senare satsade han allt fritidsintresse på simningen. Vid 15 år var han bland våra tio främsta simmare på 1 500 m fritt med tiden 19.57 min.

— Idag är motsvarande tid för 15-åringar nere på ca 16 min. säger han.

Sedan nio år tillbaka heter "Gingans" tränare Bernt Nilsson. Men visst är Bengt medveten om att de amerikanska simtränarna är bäst i världen i sitt slag. — Ingen tränare i Sverige kan bli lika skicklig som de amerikanska tränarna, bl a beroende på att dessa kan kombinera träningsdelen med att även se till att simmarna är i bästa psykiska balans, omtalar Bengt.

— Men om ytterligare nio år kan Bernt Nilsson vara i samma klass som sina amerikanska tränar-kollegor, menar Bengt som tror att en simtränares viktigaste uppgift är att kunna lägga upp vettiga träningspass. Till sist: när simmarens drabbar samman brukar vattentemperaturen i bassängen normalt hålla sig omkring 27 plusgrader.

Gingan, omgiven av sin söta fru Nancy och dottern Christina.

koppla av

Bäste plåtslagaren

I Fotoklubben vid LM:s huvudanläggning i Stockholm finns det många duktiga "plåtslagare". En av dem är Bengt Myrgren. Han har nämligen nyligen vunnit KM i svartvitt.

Tävlingen samlade åtta deltagare som var och en lämnade in en kollektion med tre bilder.

KONTAKTEN som alltid

vill visa det bästa, visar här en av Bengt Myrgrens bästa bilder, kallad "Linje". Och för att Bengt var så duktig fick han både presentkort och fotobok i pris. Grattis!

Två i tävlingen blev Arne Bläeldh och på tredje plats kom ännu en inom familjen Bläeldh, nämligen sonen Per.

Enbildstävlingen i färg hade samlat ett 60-tal bilder och i den segrade Rolf Ekelund, en kille med färg.

Enväldig jury var den välkände fotografen Anders Engman.

Vill ni se en stjärna...

Måste man vara "skådespelare" för att vara med i en teaterklubb?

Nej, inte alls.

Vid LM Ericssons huvudanläggning i Stockholm finns en aktiv teaterklubb med ett 30-tal medlemmar. Där finns plats för alla, både på och bakom scenen. Det gemensamma intresset är teater.

Just nu söker klubben nya förmågor på kontor och verkstad, lokala förmågor med sång- och teaterambitioner.

Stockholmsklubben vill dessutom ha kontakt med intresserade ute i landet för utbyte av tankar om och kring teater.

Är du intresserad? Skriv några rader eller ring Stockholmklubbens ordförande Allan Rasmussen. Du träffar honom på 08-719 35 49.

Adressen är LM-teatern, LM Ericsson, 126 25 Stockholm.

Giftermåls-annonsen

Jag är en kvinna på sextio år förutan man mellan lakan som ensam njuter min kaffetår tillika smakar på kakan.

Dock må jag säga att det ibland trots kaffetåren och kakan, känns vida tomt att förutom man få krypa ner mellan lakan.

Och skulle finnas nån stilig karl förutan skägg uppå hakan, så må han omgående ge svar till "Hon som smakar på kakan"

Lennart Tryckare Vt 04 i Karlskrona

Hallå, fröken LM!

Hur ska fröken LM se ut, frågade vi i KONTAKTEN för några nummer sedan.

Här är ett bidrag. Det kommer från Gunhild Björklund på HF/Kre.

Sieverts var först

Till många förnöjelse har ett tidningsklipp med följande lydelse suttit uppe på en av Piteåfabrikens anslagstavlor:

"Tre män, en snickare, en trädgårdsmästare och en elektriker stod och diskuterade vilket yrke som var det äldsta i världen.

Trädgårdsmästaren menade att hans yrke var äldst. Han hade ju anlagt Edens lustgård. Snickaren menade då att hans yrke var det äldsta. Han byggde ju Noaks ark.

Men då sa elektrikern:

— Ni snackar, grabbar. Jag har det äldsta yrket, för när vår Herre sa "Varde ljus" så hade vi alla ledning- ar dragna"

En anonym anställd hade efter texten i klippet tillfogat:

— Men vem hade gjort kablarna då?

— Jo, vi på Sieverts kabel- verk!

Funderingar kring en barnvisa

Vid jul sjungs det massor av barnvisor. Själv blir man väl lite barn också, så man lyssnar lite på orden i visorna.

Den kända visan "Ekorr'n satt i granen" innehåller en icke konsekvent text, enligt min mening. Eller har jag hört fel?

"Ekorr'n satt i granen skulle skala kottar, fick han höra barnen, då fick han så bråttom. Hoppa han från tallegren, stötte han sitt lilla ben och den långa ludna svansen"

Han sitter i granen på en grangren, blir skrämmd och hoppar från tallegren. Måste han inte först hoppa från granen till tallegren. Eller måste man tänka sig att han blir skrämmd på ett tidigt stadium och hoppar till en tall, men som inte omnämns i visan?

Erik "Mulle" Holmqvist, en av Sveriges bästa fotbollslirare genom tiderna (vi jobbar i samma rum) menade att det kanske rörde sig om en "grantall", vi har såna nere i Småland, sa han, gran i botten och tall i toppen. Finns det några fler KONTAKTEN-läsare som har andra förslag?

John Persson Katrineholm

Välkommen med bidrag!

Det här är DIN sida — det är på den här sidan DU får skriva och teckna.

Alla är välkomna med små eller stora bidrag. Dikter, kåserier, teckningar, foton, roliga historier, knepiga gåtor — ja, allt som är kul och ger avkoppling tår vi emot med öppen famn.

Adressen hittar du på sidan 2. Märk gärna kuvertet med "Koppla av" så blir vi glada.

kontakten kryss

Här är bildkrysset som du väntat på och som vi hoppas du ska få ett nöje av att lösa.

När du fyllt alla rutorna med bokstäver, så skickar du in lösningen till:

"Kontakten-kryss 1"
Kontakten
Box 32073
126 11 Stockholm

Senast den 28 februari 1975 vill vi ha din lösning.

Femton får pris

De fem först öppnade rätta lösningarna belönas med något av följande pris:

1. Räknesticka
2. Måttband i metall, 5 m.
3. Askfat med LME-design av B Winblad
4. Telefonregister för Dialog.
5. Dalahäst. Handmålade. (Ange i kupongen vilket pris du vill ha om du vinner.)

De därpå följande tio pris- tagarna får en EP-skiva med "Summer in Sweden".

		MÅSTE ÅKLA- GARE	GER METRO- NOM	GENOM- SKÅ- DADE RIDDARE	FOTO- BILD	ÄR NOG SÅ EFTER- HÄNGSEN	LYCKA	FRANSK MÅLARE MODER- NÄRING
				VAR SOL- DAT FÖRÄ DOM ÄR VÄL UT- BYGGDA				
		BLEV RA TILL AV			SYR- LIGT SPRÅK	BILFABRIK		SPELAR FÖR HÖNAN
		OVÄDER LÄMMAR FÖRSÄRKA INGA HÖDDOR				GRABB FRAM O. ÅTER FÖRLORADE HÅRET		
BYTER FJÄDRAR HELA ÅRET	TRÄD GÅR MED ÅNGA	STÅLL	BRODER- TYG	SÄGEN	SIMILI- METALL	TENN	KÄRL	SYRE
	KÄND TV- LINJE		KURVA	LÄTE				
SMÅ- VÄRCKER			GREJ		SÅDAN SOPP SMAKAR BRA			GER ETER
		50		MEDIUM GÖR JÄMKARE	UPPHOV TILL MÄRKE	NACKA- SAM- HÄLLE		
BONAD			FILT- RERAR ANVIS- NING	KRIS- ORGAN FÖRR		LÄGER- PLATS		SJUNGS MED
		1000				KÖLAPP DRYCK	SKIVTYP FÖRÄRA	
OFTA MED RESON MALAGA		PÅ POST			MISS		OPE- RETT- NAMN	
		GUDING					GAS	

Namn: Arbetsplats:
 Bostad: Postnr och adress:
 Om jag vinner 1:a pris vill jag ha:

Kameror är mitt liv

Inom Ericssonkoncernen finns det många medarbetare med mer eller mindre ovanliga hobbies. Att samla på kameror är väl inte så vanligt, men en som intresserat sig för "fotografika" är Thord Andersson på LMS i Bollmora, som här berättar för KONTAKTENS läsare om några av sina mest ovanliga och intressanta kameror.

En LM-kollega som varit på besök i New York kom en dag med en Kodak 4 A från 1904 och ställde den på mitt bord. — Varsågod, sa han, Du får den, jag vet att Du håller på med sånt här. Själv hade han fått den som växel till ett värde av en dollar i ett tvätteri.

Det är den största rullfilmskamera som jag har och en av de största som någonsin tillverkats, med utvändiga mått hopfällad 29x18x5 cm. Med sin röda bälg och fina mahogny snickerier och mässingsinfattade optik är den en skönhet. Fungerar perfekt, ger 13x10 cm stora bilder som inte behöver förstoras.

Denna mammut-Kodak var en av de första gamla kamerorna i min samling som i dag omfattar ett 50-tal både gamla och nyare kameror samt åtskillig litteratur.

Vilket hantverk man pres- terade på den tiden det be- gav sig! Ta t ex en engelsk resekamera för format 13x18 cm av fabrikat Thornton Pickard från åren strax före sekelskiftet. Högglanspole- rad mahogny, snickeri av högsta klass, grön läderbälg, skönt utsirade mässingsbe- slag, varje detalj utvald och utförd med största omsorg. Tyvärr saknar jag kassetter och kan därför ännu inte an- vända kameran. Det är an- nars ett krav jag ställer, att kamerorna skall gå att ta bil- der med. Förr eller senare hittar man det som saknas.

Kristallskarpa bilder

20-talets boxningsmatcher är legendariska. Min presska- mera av märket Contessa Nettel Deckrullo har varit med om många. Dätidens pressfotografer hade stora don att släpa på. Den här komplett med tre objektiv, varav ett tele på 300 mm, vä- ger med väska och kassetter för glasplåtar 9x12 cm bort- åt 10 kilo.

Kameran hade tills för helt nyligen legat nedpackad på en vind i Vasastan i Stock- holm, då jag efter långa för- handlingar kunde komma överens med den forne äga- rens änka om övertagande av den verkligt fina pjäsen.

Jämförda med denna Con- tessa-kamera ter sig även da- gens kameror i viss mån un- derlägsna. Vad sägs t ex om exponeringstider på ned till 1/2800 sekund?

Kameran är i fullt funk- tionsdugligt skick och tar kristallskarpa bilder.

Pionjären bland småbildskamerorna

Alla kameranamlares dröm är att få tag på en gam-

Kodak 4 A från 1904.

"Frackkameran" Retina från 1936.

En av de första Leica från 1929.

mal Leica av första mo- dellen som introducerades 1925 och som lade grunden till en revolution inom foto- grafien. Med den lilla Leica- kameran för vanlig 35 mm:s kinofilm blev kameran som aldrig förr rörlig och lätt att ta med sig. Samtliga moder- na småbildskameror kan härledas till Leica-kameran. I min ägo finns en från 1929, sista året modellen med fast ej utbyttbar Elmar-optik, tillverkades. Nött och pati- nerad utvändigt, men per- fekt fungerande, helt genom- gången inuti.

Thornton Pickard från strax före se- kelskiftet.

ELJY Lumière, en fransk småbilds- kamera från slutet av 40-talet.

Presskameran Contessa Nettel Deckrullo har varit med på många legendariska boxningsmatcher under 20-talet.

Målspaningskamera, tillverkad av Marinstaben under kriget och troligen det enda exemplar av denna typ som finns.

Jag använder den ofta när jag inte orkar släpa på min betydligt klumpigare moder- na brukskamera. Tala om kompaktkameror, som om idén vore ny. Den första Leican med sitt infällbara El- mar-objektiv stoppar man behändigt i fickan.

"Min frackkamera"

Leica bjöds snart på kon- kurrens av otaliga andra fab- rikat.

För folk i allmänhet var Leica och Contax väl dyra. En populär, prisbillig och

ändå mycket välgjord och användbar småbildskamera presenterades av Kodak 1934 med modellen Retina. Min är från 1936 och praktiskt ta- get i nyskick. Med Schneider Xenar-objektiv och Compur- slutare ger den mycket fina resultat. Jag brukar kalla den för "frackkameran". Den är klädd i finaste mjuka svarta läder och går att fälla ihop helt och har då mätten 3x6x11 cm. Går alltså ut- märkt att ta med sig även då man är klädd i frack.

En kamera behöver inte vara mycket gammal för att vara

värd att samla. Det finns många intressanta sentida skapelser som t ex ELJY Lumière, en fransk små- bildskamera från slutet av 40-talet. Det är så vitt jag vet den minsta småbildskamera för format 24x36 mm som någonsin gjorts. Laddas med speciell rullfilm för 12 bil- der. Tyvärr numera omöjlig att få tag på. Det var en ganska billig kamera, men trots detta välgjord med in- fällbart objektiv i tub à la Leica. En LM-are som haft kameran sedan den var ny och plåtat ungarna när de var små med den, gav den till mig för en tid sedan.

På tal om små men dugli- ga kameror förtjänar Ica Bébé att nämnas. Gjord på 20-talet, avsedd för både plåtar och filmpack i format 4,5x6 cm. Otroligt fint preci- sionsarbete i alla detaljer. Tessar-objektiv i lättgående, förnicklad mässingsnacka, Compur-slutare i svart skinnbälg. Platt som en pannkaka när den är hop- fällad. Var finner man film till denna kamera i dag?

När marinen spanade in . . .

En unik och synnerligen in- tressant tingest är min målspaningskamera tillver- kad av Marinstaben under kriget. Det är en prototyp och troligen det enda exem- plar av denna kameratyp som existerar.

Den tar 6x9 cm stora bil- der och man kan använda både plåtar och rullfilm. Det imponerande objektivet är ett tyskt Meyer Telemegor med 400 mm:s brännvidd. Till kameran hör en elegant sammetsfordrad läderväska komplett med sex kassetter och en extraslutare.

Eftersökt samlarobjekt

Univex hette en liten oan- senlig, amerikansk bake- litlådskamera som gjordes i mitten på 30-talet. Den tar bilder i det så kallade ban- tamformatet 3x4 cm. En "Instamatic" för sin tid, som var till för alla som inte hade råd med en dyr kamera. Den kostade bara 39 cent och sål- des överallt i varuhus och drugstories. Milliontals såda- na kameror översvämmade marknaden. I dag är den ett synnerligen eftersökt samlar- objekt, speciellt i Amerika, där man för ett fint exem- plar kan byta till sig en Lei- ca. Så går det ofta med de billiga kamerorna, de blir bortslängda och finns sedan inte kvar. Min Univex fann jag för några kronor i en lumpbod i Stockholm.